

บทความวิจัย

เรื่อง Sada Abe ในภาพยนตร์ : ศึกษาเปรียบเทียบภาพยนตร์เรื่อง

A Woman Called Sada และ In the Realm of the Senses

โดย

นางสาวสินีนากู มาละอินทร์

รหัสนักศึกษา 05530770

เสนอ

อาจารย์ ดร.ภาสกร อินทุมาร

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556

หัวข้องานวิจัย	Sada Abe ในภาพยนตร์ : ศึกษาเปรียบเทียบภาพยนตร์เรื่อง A Woman Called Sada Abe และ In the Realm of the Senses
ชื่อนักศึกษา	นางสาว สินีนาฏ มาละอินทร์ รหัสนักศึกษา 05530770
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ภาสกร อินทุमार
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพนำเสนอของซาตะ อาเบะที่ปรากฏในภาพยนตร์ A Woman Called Sada Abe กับ In the realm of the senses และเปรียบเทียบความเหมือนความต่างกับชีวประวัติของซาตะ อาเบะ การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากภาพยนตร์เรื่อง A Woman Called Sada Abe และ In the Realm of the Senses พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์ ผลการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องนี้ ต่างคงประเด็นหรือเหตุการณ์หลักๆ ของประวัติซาตะ อาเบะไว้อยู่ เรื่องราวทั้งหมดในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องนี้ ผู้สร้างเพิ่มเรื่องราวเรื่องราวการร่วมเพศแบบวิปริตนั้น เพื่อให้เรื่องตอบโต้กับประเด็นที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอ คือ ความเบื่อน่ายของสงคราม และการหมกมุ่นในกามรมย์นี้ก็เป็นพื้นที่การปลดปล่อยความเบื่อน่ายนี้ได้ดีที่สุด อีกทั้งเรื่องการยกย่องเชิดชูฆาตกรอย่างซาตะ อาเบะ ให้เป็นวีรสตรี ก็เป็นอีกพื้นที่หนึ่งในการปลดปล่อยของผู้หญิงที่ถูกกดขี่ในสังคมชายเป็นใหญ่มาเป็นเวลานาน

คำสำคัญ : 1. ซาตะ อาเบะ 2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพยนตร์ 3. การศึกษาโครงเรื่อง
แก่นเรื่อง และตัวละคร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ข
บทนำ.....	.1
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
องค์ประกอบภาพยนตร์ที่นำมาใช้ศึกษาวิเคราะห์.....	5
ชีวประวัติซาตะ อาเบะ.....	7
ภาพยนตร์เรื่อง A woman called Sada Abe และ In the realm of the senses	11
ผลการวิจัย.....	15
สรุปและอภิปรายผล.....	29
บรรณานุกรม.....	31

บทนำ

18 พฤษภาคม ค.ศ.1936 ซาดะ อาเบะ อดีตโสเภณีชาวญี่ปุ่น ใช้ฝ้ายรัดคอชายคนรักจนถึงแก่ความตาย และตัดอวัยวะเพศของฝ่ายชายหลังจากเสียชีวิต เพื่อเก็บไว้เป็นที่ระลึก หลังจากนั้นเพียง 3 วัน ซาดะก็โดนตำรวจจับในข้อหาฆาตกรรม พร้อมทั้งหลักฐานผูกมัดทุกอย่าง โดยไม่คิดหลบหนี ต่อมาทั้งเรื่องราวและการกระทำของเธอต่อชายคนรักเป็นข่าวดัง และกลายเป็นหัวข้อสนทนาไปทั่วญี่ปุ่นในช่วงหนึ่ง (Johnston, William: 2005)

หลายปีผ่านมา สังคมญี่ปุ่นเปิดกว้างมากขึ้น ซาดะไม่ได้ถูกรุมประณามติเตียนในฐานะฆาตกรอีกต่อไป เธอได้รับการชื่นชมประหนึ่งวีรสตรี อีกทั้งเป็นแบบอย่างให้ผู้หญิงญี่ปุ่นจำนวนมากลุกขึ้นประท้วง เพื่อเรียกร้องความเสมอภาคภายใต้สังคมที่มีชายเป็นใหญ่มาเป็นเวลานาน “ซาดะ อาเบะ” จึงเป็นที่จดจำในฐานะบุคคลประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่น

(<http://drvitelli.typepad.com/providentia/2008/08/the-abe-sada-in.html>: 2008)

เรื่องราวของซาดะ อาเบะได้ปรากฏตามสื่อต่างๆ มากมายในญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็นเอกสารที่ตีพิมพ์เกี่ยวกับประวัติของซาดะ สารคดีประวัติอาชญากรรมโดยผู้หญิงในยุคเมจิไทโซและยุคโชวะ ในชื่อ “Sada Abe Incident” ด้านวรรณกรรมญี่ปุ่นก็มีจำพวกบทกวี บทกลอน เรื่องสั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก อารมณ์ความรู้สึกของผู้หญิง ไปจนถึงการฆาตกรรม เช่น บทกวี *Memoris of Abe Sada: Half a Lifetime of Love*(1948) ,*A Record of Abe Sada's Behavior*(1947) หรือจะเป็นเรื่องสั้นอย่าง *The State of the Times*(1946),*The Seducress*(1947) ของนักเขียนที่มีชื่อเสียงญี่ปุ่นอย่าง โอตะ สะกุโนะสุเกะ ได้เปรียบซาดะเป็นวีรสตรีที่นักขนบดั้งเดิมของญี่ปุ่น หลังสงคราม ตั้งแต่ ค.ศ. 1960 – 1990 ในช่วงเวลานี้ที่ญี่ปุ่นนักแต่งนิยาย ผู้สร้างภาพยนตร์ นักเขียนแนวคิโตะนิยาย แม้แต่นักประวัติศาสตร์ต่างให้ความสนใจเกี่ยวกับเหตุการณ์การฆ่าชายคนรักของซาดะ ซึ่งเป็นเรื่องที่แปลกไม่ใช่น้อยที่พวกเขาสร้างเรื่องราวของซาดะ เกี่ยวกับเรื่องภรรยาลับ เพศสัมพันธ์ และความตายให้เป็นที่นิยมของคนญี่ปุ่นกลุ่มหนึ่งได้ (*The Journal of Japanese Studies*: 2006) อีกทั้งทางโลกตะวันตกก็ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของซาดะเช่นกัน จนมีหนังสือจิตวิทยาอย่าง William Johnston's *Geisha, Harlot, Strangler, Star: A Woman, Sex and Morality in Modern Japan* ที่

นำเสนอเรื่องราวชีวิตของซาตะ และบันทึกคำให้การของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้พิพากษาถึงสาเหตุการสังหารคนรักของซาตะ

นอกจากผลงานทางสารคดี วรรณกรรม และหนังสือชีวประวัติ เรื่องราวของซาตะยังนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ด้วยกันถึง 5 เรื่อง คือ A Woman Called Sada Abe (1975) ของผู้กำกับโนโบรุทานากะ ,In the Realm of the Senses (1976) ผลงานของนางิสะ โอชิม่า ,Sada (1998) ผลงานของโนบุอิโกะ โอบายาชิ ,Heiseiban Abe Sada:Anta ga Hoshii (1999) ผลงานของซาชิ ฮามาโนะ และ Abe Sada Saigo no Nanakakan (2011) ผลงานของ เกียวโกะ อิโซเมะ

ภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่อง ต่างก็นำเสนอภาพของซาตะเรื่องความสัมพันธ์กับชายคนรักเสียส่วนใหญ่ อย่างภาพยนตร์ 2 เรื่องแรกของผู้ศึกษาสนใจ คือ ภาพยนตร์เรื่อง A Woman Called Sada Abe (1975) ที่เนื้อหาในภาพยนตร์จะเล่าประวัติบางส่วน of ซาตะ ตั้งแต่ปัญหาวัยเด็ก ฉากฆาตกรรมจนถึงฉากการจับกุม อีกทั้งเน้นฉากร่วมเพศ และภาพยนตร์เรื่อง In the Realm of the Senses (1976) ผู้กำกับนำเสนอฉากที่เต็มไปด้วยเรื่องเพศที่ไม่ปกปิดอำพราง เพื่อวิพากษ์ วิจารณ์สังคมญี่ปุ่นในช่วงที่เต็มไปด้วยแนวคิดลัทธิชาตินิยม และกระหายสงคราม แต่ก็ยังอิงประวัติของซาตะบางส่วนไว้ ภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้ได้ดัดแปลงมาจากชีวประวัติของซาตะ อาเบะทั้งสิ้น เน้นการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านตัวละครหลักเพียงตัวเดียวอย่าง ซาตะ เหมือนกัน

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่นำเสนอชีวประวัติของซาตะ อาเบะ พบว่าเสนอเรื่องราวตั้งแต่ชีวิตวัยเด็ก เหตุการณ์ฆาตกรรม จนถึงเรื่องรูปคดีฆาตกรรม ด้านภาพยนตร์นอกจากนำเสนอเรื่องราวชีวประวัติแล้วยังเน้นฉากการมีเพศสัมพันธ์อีก ดังนั้นผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาภาพนำเสนอของซาตะ อาเบะที่ปรากฏในภาพยนตร์ A Woman Called Sada Abe (1975) กับ In the realm of the senses (1976) และเปรียบเทียบความเหมือนความต่างกับชีวประวัติของซาตะ อาเบะ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง และตัวละคร

มณิศา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา และ ศศิพร หมั่นเจริญลาภ (2547) เขียนหนังสือ “บทภาพยนตร์ : เขียนอย่างไรให้ทำเงิน” กล่าวถึงการเขียนบทภาพยนตร์ การสร้างตัวละคร และการสร้างหนังเพื่อธุรกิจ ผลการศึกษาพบว่า การสร้างตัวละครควรคำนึงถึง ความสมเหตุสมผลของตัวละคร ความปรารถนาของตัวละคร การตั้งชื่อ อายุ บุคลิก รวมไปถึงโลกอดีต และโลกปัจจุบันของตัวละคร ต่อมาคือโครงสร้าง และโครงเรื่อง ที่เป็นส่วนสำคัญในการเขียนบท โดยอธิบายโครงสร้างแบบสามองก์ดังนี้

องก์ที่ 1 คือตอนเริ่มเรื่อง สร้างตัวละคร บอกขอบเขตของสถานที่และประเภทของหนัง ต่อมาเป็นเหตุการณ์กระตุ้นความรู้สึก หรือมีปัญหาให้ตัวละครเอกจะต้องแก้ไขก่อนเรื่องราวจะจบลง เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเสมือนกาวที่เชื่อมต่อเรื่องราวเข้าด้วยกัน และในตอนท้ายขององก์ที่ 1 จะมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น คือ พล็อตจุดที่ 1 (Plot Point 1) ตัวละครจะได้รับความเสี่ยงครั้งใหญ่ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ

องก์ที่ 2 การเผชิญหน้า ในองก์นี้ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคที่ถาโถมเข้ามา การเผชิญหน้าเหล่านี้เกิดขึ้นเร็วและรุนแรง และจุดร่วมที่สำคัญของตอนท้ายขององก์ที่ 2 และตอนต้นองก์ที่ 3 คือจุดโครงเรื่องที่ 2 พล็อตจุดที่ 2 (Plot Point 2) คือตอนที่ตัวละครตัดสินใจแล้วว่าจะให้เหตุการณ์เลวร้ายทั้งหมดทิ้งมวลจบลงอย่างไร

องก์ที่ 3 คลี่คลาย องก์ที่ 3 คือการหาคำตอบของการตัดสินใจที่ตัวละครเอกได้ทำลงไป ในพล็อตจุดที่ 2 องก์นี้ประกอบด้วยฉากไคลแมกซ์ (Climax) ฉากนี้ควรจะเป็นฉากที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของหนัง เป็นฉากที่ปัญหาของตัวละครเอกได้รับการแก้ไข ตัวละครเอกจะต้องแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง

ธิดา ผลิตผลการพิมพ์ (2550) เขียนหนังสือเรื่อง “เขียนบทหนังซัดคนดูให้อยู่หมัด 2 : แหกกฎ เขียนบททางเลือก” ได้เขียนสูตรสำเร็จ และวิธีแหกสูตรสำเร็จของการเขียนบทภาพยนตร์ จากการศึกษาพบว่า สูตรสำเร็จตัวละครประกอบด้วยคุณสมบัติหลัก 3 ประการ คือ (1) มีปฏิกิริยาต่อปัญหาและอุปสรรคอย่างรวดเร็วเสมอ (2) เป็นฝ่ายลงมือกระทำ แม้จะพยายามแก้ปัญหาแล้ว

ผิดพลาด แต่พวกเขาก็จะหาหนทางแก้ไขใหม่อีกอย่างไม่ย่อท้อ (3) มีเป้าหมาย อาจเป็นเป้าหมายที่พวกเขาว่าต้องการมัน หรือเป็นความปรารถนาที่ซ่อนลึกอยู่ในจิตใจ

นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ (2551) เขียนหนังสือเรื่อง “คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์” มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายองค์ประกอบภาพยนตร์ และวิธีการสร้างบทภาพยนตร์ ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของภาพยนตร์ประกอบไปด้วย

(1)แก่นในการนำเสนอภาพยนตร์ คือประเด็นหลัก หรือใจความสำคัญที่ภาพยนตร์ต้องการถ่ายทอด

(2)เรื่องที่ภาพยนตร์ต้องการนำเสนอ ว่าเป็นเรื่องของใคร และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอะไร

(3)วิธีการนำเสนอ เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสนุกสนาน หวาดผวา ซาบซึ้งกินใจ หรือความรู้สึกอื่นๆ

(4)ตัวละคร มิตินของตัวละครมีลักษณะ ความลึก หมายถึง มีความเป็นมา มีอดีต , ความกลม หมายถึงมิติที่ซับซ้อนในข้ออธิบายถึงสภาพจิตใจ ความรู้สึก และความคิดของตัวละคร ,แบน หมายถึงตัวละครที่ไม่ได้ให้รายละเอียดแก่ผู้ชม และขาดมิติ

นับทอง ทองใบ (2553) เขียนหนังสือ “คลิปปวิจารณ์ : ราชการวิทยุโทรทัศน์” กล่าวถึงทฤษฎีการวิจารณ์ราชการวิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์ และกล่าวถึงความแตกต่างระหว่างเรื่องราว (Story) กับ โครงเรื่อง (Plot) ว่าเรื่องราวคืออะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในชีวิต แต่โครงเรื่องเป็นสิ่งที่ผู้แต่ง/ผู้สร้างหยิบบางส่วนของเรื่องราวในชีวิตนำเสนอแก่ผู้ชม/ผู้รับ ด้านแก่นเรื่อง กล่าวถึงประเภทของแก่นเรื่องว่าแบ่งเป็น 3 แบบหากพิจารณาจากการปิดเรื่อง (1) แก่นแบบมองโลกในเชิงอุดมคติ คือเรื่องที่ทำให้ความหวังมองโลกในแง่ดี จบลงอย่างมีความสุข (2) แก่นแบบมองโลกในแง่ร้าย เป็นการปิดเรื่องที่แสดงถึงความสิ้นหวัง สูญเสียศรัทธา สะท้อนความเสื่อมทรามของสังคมและด้านมืดในตัวมนุษย์ (3) แก่นแบบมองโลกอย่างประชดประชัน แก่นเรื่องแบบนี้สะท้อนความจริงทั้งด้านบวกและด้านลบ เป็นมุมมองที่สมจริงมากที่สุด

และตัวละคร (Character) กล่าวถึงประเภทของตัวละครว่ามีลักษณะแบนและกลม และวิธีการวิเคราะห์ตัวละครว่าจะต้องรู้จุดเด่น-จุดด้อยของตัวละครทั้ง 2 ลักษณะ อีกทั้งยังต้องดูจากลักษณะนิสัย หน้าที่ตัวละคร ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร และการเปิดเรื่อง of ตัวละคร

องค์ประกอบภาพยนตร์ที่นำมาใช้ศึกษาวิเคราะห์

การวิจารณ์ภาพยนตร์ตามทฤษฎีเล่าเรื่อง โดย หลุยส์ จิอันเนตตี ได้แบ่งองค์ประกอบของสื่อภาพเคลื่อนไหวในแง่ของการเล่าเรื่องออกเป็น 7 องค์ประกอบดังนี้ (นับทอง ทองใบ, 2553)

1. โครงเรื่อง (Plot) /2. ความขัดแย้ง (Conflict) /3. ตัวละคร (Character) /4. แก่นเรื่อง (Theme) /5. ฉาก (Setting) /6. สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) /7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View)

บทความวิจัยนี้ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบภาพยนตร์ ได้แก่ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง และตัวละครเท่านั้น เพื่อใช้ศึกษา วิเคราะห์ภาพนำเสนอชาดะ อาบะในภาพยนตร์เรื่อง A Woman Called Sada Abe และ In the Realm of the Senses

1. โครงเรื่อง (Plot) เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของภาพยนตร์ เป็นลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล และจุดหมายปลายทาง และโครงสร้างภาพยนตร์ยังเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลสูงต่อ Plot ของภาพยนตร์ Plot คือเรื่องราวที่ผู้เขียนบทภาพยนตร์สร้างขึ้นมาโดยอาจจะเป็นเรื่องราวที่ได้มาจากเรื่องจริง คำบอกเล่า หรือจินตนาการ ซึ่งโครงสร้างของภาพยนตร์จะเป็นโครงสร้างแบบ 3 องค์ ดังนี้

องค์ 1	องค์ 2	องค์ 3
<p><u>การเปิดเรื่อง</u></p> <p>-แนะนำตัวละครและโครงเรื่องของเรื่อง เป็นส่วนที่บอกว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับใคร เกี่ยวกับอะไร</p>	<p><u>ความขัดแย้งและการเผชิญหน้า</u></p> <p>-เป็นส่วนของเนื้อเรื่อง เน้นการเผชิญหน้าและการต่อสู้ของตัวละคร</p>	<p><u>การคลี่คลายปัญหา</u></p> <p>-เป็นส่วนของการสรุป เป็นการคลี่คลายโครงเรื่องที่องค์แรกปูไว้ รวมทั้ง Climax ของเรื่องก็จะอยู่ในส่วนนี้ด้วย</p>
<p><u>จุดหักเหหลัก 1</u></p> <p>-ตัวละครจะได้รับความเสียครั้งใหญ่เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ</p>	<p><u>จุดหักเหหลัก 2</u></p> <p>-ตอนที่ตัวละครตัดสินใจแล้วว่า จะให้เหตุการณ์เลวร้ายทั้งหมดทั้งมวลจบลงอย่างไร</p>	

2. แก่นเรื่อง (Theme) คือประเด็นหลัก หรือใจความสำคัญที่ภาพยนตร์ต้องการถ่ายทอด หากพิจารณาจากการปิดเรื่อง ประเภทของแก่นเรื่องแบ่งเป็น 3 แบบ (ธิดา ผลิตผลการพิมพ์, 2550: 81-83)

(1) แก่นแบบมองโลกในเชิงอุดมคติ (จบแบบขาขึ้น) คือเรื่องที่ทำให้ความหวังมองโลกในแง่ดี จบลงอย่างมีความสุข

(2) แก่นแบบมองโลกในแง่ร้าย (จบแบบขาลง) เป็นการปิดเรื่องที่แสดงถึงความสิ้นหวัง สูญเสียศรัทธา สะท้อนความเสื่อมทรามของสังคมและด้านมืดในตัวมนุษย์

(3) แก่นแบบมองโลกอย่างประชดประชัน (จบแบบทั้งขึ้นและลงพร้อมๆ กัน) แก่นเรื่องแบบนี้สะท้อนความจริงทั้งด้านบวกและด้านลบ เป็นมุมมองที่สมจริงมากที่สุด

นอกจากแบ่งตามการปิดเรื่องแล้ว แก่นเรื่องยังแบ่งตามเนื้อหาได้ 5 ชนิดดังนี้ (Boggs อ้างถึงใน ศิริพร ไผศิริ, 2544)

(1) แก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม เนื้อเรื่องจะเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดจากหลักศีลธรรมของสังคม หรืออาจแสดงให้เห็นคุณค่าของการทำดี ผ่านตัวละครที่ทำดี-เลวเปรียบเทียบกัน

(2) แก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิต สร้างข้อพิพาทในประสบการณ์ธรรมชาติของมนุษย์ เป็นการประเมินสภาพของมนุษย์

(3) แก่นเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ มุ่งเสนอพฤติกรรมหรือลักษณะของมนุษย์คนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นตัวแทนของมนุษย์ทั้งหมด แก่นเรื่องแบบนี้มักว่าด้วยความรัก โลก โกรธ หลงของมนุษย์ ที่เป็นสิ่งที่ผู้ชมทุกคนล้วนเข้าถึงได้

(4) แก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิพากษ์สังคม เสียดสี เพื่อต้องการปฏิรูปสังคม เป็นแก่นที่ดีแผ่ปัญหา นำเสนอความจริงของสังคมที่ควรได้รับการแก้ไข

(5) แก่นเรื่องเชิงปรัชญา ด้วยการตั้งคำถาม-ตอบคำถามเชิงปรัชญา คือแก่นเรื่องที่ตั้งคำถามว่า ชีวิตคืออะไร โลกคืออะไร ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของผู้รับ

3. ตัวละคร หมายถึงการกระทำ เป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพ สิ่งสำคัญในการเขียนบทภาพยนตร์จะต้องทราบลักษณะนิสัยตัวละครหลักๆ ลักษณะของตัวละคร แบ่งได้ดังนี้

(1) ตัวละครลักษณะแบน คือ ตัวละครที่ไม่ได้ให้รายละเอียดแก่ผู้ชม มีคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว เช่น เป็นคนดี คนใจดี หรือซื่อสัตย์เป็นต้น

(2) ตัวละครลักษณะกลม ลักษณะมากกว่าตัวละครลักษณะแบน คือมีความซับซ้อนมีนิสัยเหมือนคนทั่วไป มีความรัก โลก โกรธ หลง

ชีวประวัติชาคะ อาเบะ

หนังสือ *Geisha, Harlot, Strangler, Star: A Woman, Sex and Morality in Modern Japan* ของ วิลเลียม จอร์นสัน เขาเป็นคนแรกที่รวบรวมบทความที่เกี่ยวกับชาคะ อาเบะในภาษาญี่ปุ่นและแปลเป็นภาษาอังกฤษ จากบทความหลายบทความต่างโต้เถียงถึงเหตุการณ์การฆาตกรรมของชาคะว่าไม่มีความผิด อีกทั้งมีข้อความมากมายที่นำไปโต้แย้งว่า ไม่มีอาชญากรรมใดในญี่ปุ่น ที่ทำให้ผู้คนเกิดความรู้สึกขอบระหว่างผู้อ่านกับนักเขียนในศตวรรษที่ 20 และไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทำไมเรื่องราวของชาคะที่ถูกตีแผ่ออกไปในวงกว้างอย่างในกลุ่มใต้ดิน จึงได้เป็นข้อพิสูจน์ให้กับตัวเธอที่จะเลี้ยงค่าดูถูก และการประณามการกระทำที่ฆ่าชายคนรักอย่างเลือดเย็น ในหนังสือของจอร์นสัน เลือกลีความสนใจกับบทความในหนังสือพิมพ์ร่วมสมัยของญี่ปุ่น รายงานทางการแพทย์ และรายงานการสอบสวนจากการไต่ถามของชาคะ

ประวัติชาคะ อาเบะโดยสังเขป จากหนังสือ *Geisha, Harlot, Strangler, Star: A Woman, Sex and Morality in Modern Japan*

ชาคะ อาเบะเกิดเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 1905 ในเขตคันดะ โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เป็นบุตรคนที่เจ็ดในแปดของครอบครัวนายชิงโยชิ และนางคัทซึ อาเบะ ซึ่งเป็นชนชั้นกลาง แม่ของเธอได้ให้อิสระแก่เธอในฐานะบุตรคนสุดท้องของครอบครัวเต็มที่ด้วยการให้ลูกเรียนในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งเธอได้เรียนร้องเพลงและการเล่นดนตรีชะมิเซ็ง (Shamisen) แม้ว่าสมัยก่อนจะมองว่าผู้หญิงที่เรียนวิชาเหล่านี้เพื่อหวังเป็นเกอิชาและโสเภณีมากกว่าจะมองว่าเป็นศิลปินก็ตาม

เมื่อชาคะโตเป็นวัยรุ่นอายุ 15 ปี ถูกคนรู้จักข่มขืนระหว่างไปเที่ยว จนกลายเป็นผู้หญิงรักสนุกและมีนิสัยต่อต้านไม่เชื่อฟังพ่อแม่ เมื่อพ่อแม่ไม่สามารถทนได้กับพฤติกรรมที่เหลวแหลกของ

เธอ จึงนำเธอไปขายในช่องเกอิชาที่โยโกฮาม่าในปีค.ศ. 1922 เพื่อเป็นการลงโทษที่เธอมีพฤติกรรม ล้ำสอน แต่บางคนเชื่อว่าอาเบะเองอยากเป็นเกอิชาเสียเองมากกว่าเพราะว่าเป็นอาชีพที่ได้เงินดีและ เชื่อว่าเป็นเส้นทางที่สดใสที่เหมาะสมกับเธอ

ซาตะเริ่มต้นด้วยการทำหน้าที่เป็นเด็กฝึกงานเกอิชา แต่ชีวิตไม่ด้วยสวยหรูอย่างที่วาดฝัน เอาไว้ เธอต้องเจอกับโลกอันโหดร้ายของเกอิชา ต้องเล่าเรียนและฝึกซ้อมอย่างหนัก แต่ผลออกมา กลับไปในทิศทางที่ไม่พอใจ ในไม่ช้าเธอก็จบลงด้วยการกลายเป็นเกอิชาเกรดต่ำ ซึ่งหมายความว่า เธอต้องขายบริการทางเพศกับลูกค้า เธอทำงานแบบนี้ติดต่อกันถึงห้าปี จนเป็นโรคซิฟิลิส (Syphilis) เป็นเหตุทำให้เธอตัดสินใจหันไปเป็นโสเภณีแทน

ต่อมาซาตะเริ่มทำงานเป็นโสเภณีที่ช่องโทบิตะ ในโอซาก้า แต่ชีวิตของเธอก็ยังไม่ดีขึ้น ไม่นานเธอก็มีชื่อเสียงว่าเป็นตัวปัญหา เธอขโมยเงินลูกค้าและพยายามออกจากช่องหลายครั้ง จนในที่สุดเธอก็กลายเป็นโสเภณีไม่มีใบอนุญาต (ซึ่งเสี่ยงอันตรายกว่าโสเภณีปกติ) หลังจากนั้นชีวิตของ ซาตะก็ตกต่ำเรื่อยมา ไม่ว่าจะเป็นการเสียชีวิตของพ่อแม่ในเวลาไล่เลี่ยกัน การถูกตำรวจจับเพราะเป็น โสเภณีไม่มีใบอนุญาต เป็นหนี้ เป็นเมียน้อยคนอื่น ถูกผู้ชายทิ้งอย่างไร้เยื่อใย จนต้องเป็นโสเภณี เพื่อแลกกับเงินเล็กน้อย ทั้งหมดเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าซาตะมีความอาภัพเรื่องความรัก ไม่เคยเจอ รักแท้ กับชายใดเลย แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีความรู้สึกโหยหาความรัก และพยายามดิ้นรนไขว่คว้า เพื่อให้ได้มันมาสักวัน

จนกระทั่งในปีค.ศ. 1935 ระหว่างที่ซาตะทำงานเป็นแม่บ้านในนาโกย่า เธอก็ได้กลายเป็น นางบำเรอของนายโกโร่ โอมิยะ (Goro Omiya) ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งเขาพยายามสนับสนุนให้ เธอเป็นเจ้าของกิจการร้านอาหาร ในระหว่างที่ถูกส่งไปเรียนรู้ฝึกงานในร้านอาหารแห่งหนึ่ง เธอก็ พบกับเจ้าของร้านชื่อคิจิโซ อิชิดะ (Kichizo Ishida) ทั้งคู่ต่างลุ่มหลงพึงพอใจในอีกฝ่ายอย่าง รวดเร็ว

คิจิโซ อิชิดะอายุ 42 ปี เป็นเจ้าของร้านที่ซาตะทำงานอยู่ หลายคนรู้จักเขาว่าเป็นคนเจ้าชู้ มากแม้ว่ามีภรรยาแล้วก็ตาม ที่ร้านอาหารของเขาก็มีลูกจ้างหญิงที่คบชู้กับเขาหลายคน ดังนั้น จึงไม่ แปลกแต่อย่างใดที่เขาจะเข้าไปหาซาตะ ในวันแรกๆ ที่เธอเข้าทำงาน สำหรับซาตะเองก็รู้สึกชอบคิจิ โซครั้งแรกพบ เพราะชีวิตที่ผ่านมาของเธอนั้นไม่เคยพบชายที่เซ็กซี่ น่าดึงดูดและหลงใหลแบบนี้มา ก่อน ทำให้ทั้งคู่มีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกันในเวลาต่อมา หลังจากนั้นเป็นต้นมา หากมีเวลาว่าง

หรือมีโอกาสมือไหว้ ทั้งคู่จะเดินควงกันเปิดห้องในโรงแรมมารูต เพื่อร่วมรักกันแบบมาราธอน ข้ามวันข้ามคืน บางครั้งก็เรียกพนักงานคีตร้องเพลงเกอิชาระหว่างทั้งสองร่วมรักเพื่อให้ดื่มด่ำกับบรรยากาศโรแมนติกมากที่สุด

ต่อมา การร่วมเพศของทั้งคู่เริ่มพิสดารขึ้น เมื่อคิจิโซพบว่าเขามีความสุขในช่วงจังหวะที่ขาดอากาศหายใจ ในขณะที่ร่วมรักใกล้สำเร็จความใคร่ เขาให้ซาเคะใช้สายสะพายโอปิของกิโมโนรัดคอของเขาให้แน่น ก่อนที่จะคลายออก และรัดอีกครั้ง ผ่อนอีกครั้ง ทำแบบนี้สลับไปสลับมาจนถึงจุดสุดยอด นานวันซาเคะก็ได้พบว่าตนเองหลงรักคิจิโซ จนความรักของเธอได้พัฒนาจนกลายเป็นความลุ่มหลง และความหึงหวง จนเริ่มมีความรู้สึกไม่ต้องการให้เขากลับไปหาภรรยาของเขา และกลัวเขามีผู้หญิงคนอื่นอีก ซาเคะรู้สึกโดดเดี่ยวสิ้นหวังมาก หากคิจิโซออกห่างจากตัวของเธอแม้จะเป็นช่วงเวลาเล็กน้อยก็ตาม เธอเริ่มดื่มเหล้าอย่างหนัก เริ่มมีอาการมึนเมาแปรปรวน ถึงขั้นขู่คิจิโซด้วยมีด และพูดว่าหากเขามีผู้หญิงคนอื่นอีก เธอจะฆ่าเขา แต่คิจิโซไม่สนใจคำเตือนมากนักเพราะมองเป็นเรื่องขบขันล้อเล่นมากกว่า

วันที่ 16 พฤษภาคม 1936 ทั้งคู่ได้เข้าห้องในโรงแรมมารูตแห่งหนึ่งในโอคุ (Ogu) เพื่อร่วมรักแบบมาราธอนการร่วมรักของทั้งคู่ดูเหมือนปกติเหมือนครั้งก่อน จนกระทั่งถึงคืนที่สอง ทั้งคู่ก็เริ่มใช้วิธีรัดคอในช่วงสำเร็จความใคร่ จนเวลาผ่านไปสองชั่วโมง คิจิโซก็เริ่มทานยาคล่อมประสาทกว่า 30 เม็ด เพื่อบรรเทาความเจ็บปวด จนเริ่มหลับในและเอ่ยประโยคหนึ่งซึ่งล้อเล่นว่า "เธอจะเอาเชือก(โอปิ)รัดคอฉันอีกครั้งตอนที่ฉันกำลังหลับใช่ไหม ถ้าเธอจะรัดคอฉันล่ะก็ อย่าหยุดล่ะ เพราะถ้าเธอหยุดล่ะก็ ฉันก็จะรู้สึกถึงความเจ็บปวดอีก" หลังจากนั้นก็ไม่มีการทราบดีว่าเกิดอะไรขึ้น แต่สิ่งที่รู้คืออาเบะได้ฆ่าอิชิคะในขณะที่นอนหลับด้วยการรัดคอ เพียงแต่ไม่รู้สาเหตุการฆาตกรรมเป็นเจตนาของเธอเองเพราะได้ยินประโยคซึ่งล้อเล่นของคิจิโซ หรือเป็นเพราะจังหวะใช้เชือกรัดนานเกินไปจนทำให้อิชิคะขาดใจตายแบบไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งอาเบะได้บรรยายความรู้สึกหลังจากสังหารอิชิคะในภายหลังว่า "หลังจากที่ฉันได้ฆ่าคิจิโซ ฉันก็รู้สึกทุกอย่างมันช่างง่ายดายราวกับว่าภรรยาหนักถูกยกออกจากไหล่ของฉัน และฉันก็รู้สึกปลอดภัยไป"

เวลาผ่านไปหลายชั่วโมง ซาเคะยังอยู่กับศพของคิจิโซ ก่อนที่เธอจะหยิบมีดทำครัวตัดอวัยวะเพศของเขา แล้วห่อมันในปกนิตยสาร จากนั้นเธอก็เลือดเขียน"อาเบะ คิจิ อยู่ด้วยกัน" ที่ต้นขาซ้ายของเขาและบนผ้าปูที่นอน และเธอยังสลักคำว่าอาเบะ (อักษรญี่ปุ่น) ไว้ที่แขนซ้ายของเขาเพื่อ

แสดงถึงความรักของเราทั้งสอง ซาตะ ยังคงพกวัยวะเพศของเขาติดตัวในชุดกิโมโนเกือบตลอดเวลา อีกทั้งเธอยังคงเดินซ้อปปีง์ คุณภาพยนตร์ และพักอยู่ในชินากาวะในโตเกียวอย่างสบายใจ ที่น่าทึ่งคือเธอยังคงยึดติดกับความรักของคิจิโงะ รักจนถึงขั้นได้ร่วมรักกับอวัยวะเพศ เอาอวัยวะใส่เข้าไปในปากหรือแม้แต่พยายามสอดใส่ แม้ว่าอวัยวะเพศดังกล่าวจะแห้งเหี่ยวไม่ทำงานแล้วก็ตาม

จนกระทั่งวันที่ 21 พฤษภาคม ในช่วงเวลาบ่าย เจ้าหน้าที่ตำรวจนักสืบได้เบาะแสของผู้เช่าห้องคนหนึ่งที่น่าจะเป็นซาตะ หลังจากที่พวกเขามาห้อง เธออยู่ที่นั่นพอดี และเมื่อเธอเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจนักสืบจึงได้พูดว่า “ไม่ต้องเป็นมีพิธีการมากหรอก คุณกำลังหาซาตะ อาเบะ ไชเปล่าละ ฉันนี่แหละคือเธอ” เมื่อตำรวจไม่เชื่อ เธอจึงแสดงอวัยวะเพศคิจิโงะเป็นหลักฐาน เธอถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับในข้อหาฆาตกรรม พร้อมทั้งหลักฐานผูกมัดทุกอย่าง เธอยินยอมรับสารภาพโดยดี พร้อมสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ไร้ริ้วเวสสะทกสะท้านหวาดกลัว เธอพูดด้วยซ้ำว่าเธอวางแผนที่จะฆ่าตัวตายในหนึ่งสัปดาห์หลังจากเกิดเหตุฆาตกรรม เธอตั้งใจจะไปโอซาก้า ไปยังหน้าผาในภูเขาอิโคมะ เพื่อหวังกระโดดฆ่าตัวตายพร้อมอวัยวะเพศของอิจิโงะ แต่มาจับได้เสียก่อน

เมื่อตำรวจถามซาตะว่าทำไมถึงฆ่าคิจิโงะที่เป็นคนรักของเธอ ท่าทางของเธอเวลานั้นดูตื่นเต้นและดวงตาเป็นประกาย เธอตอบแล้วว่า “ฉันรักเขามาก ฉันอยากได้ทุกสิ่งทุกอย่างของเขาทั้งหมด แต่เนื่องจากเราไม่ได้เป็นสามีและภรรยากัน ตราบดีที่เขาใช้ชีวิตอยู่ เขาคงจะมีผู้หญิงคนอื่น ถ้าหากฉันฆ่าเขา เขาก็ไม่มีผู้หญิงคนอื่นอีก และฉันก็ครอบครองเขาไว้คนเดียว ดังนั้นฉันจึงฆ่าเขา” ส่วนคำถามที่ว่าทำไมซาตะถึงต้องเถื่อนอวัยวะเพศของคิจิโงะติดตัวไปด้วย เธอตอบว่า “เพราะหากฉันเอาหัวหรือร่างกายเขาไปมันคงยาก ฉันต้องการเอาชิ้นส่วนที่เป็นส่วนหนึ่งของเขา ที่ฉันจะสามารถรำลึกความหลังระหว่างเขากับฉันได้ดีที่สุด”

ต่อมา ข่าวการจับกุมอาเบะกลายเป็นที่โดดดังไปทั่วประเทศ ประชาชนรู้สึกถึงพฤติกรรม การก่อกดศีลละเมิดของเธอ แม้ว่าเวลานั้นญี่ปุ่นกำลังเครียดจากปัญหาทางการเมืองและทางการทหารอย่างรุนแรงจากสงครามในประเทศจีน แต่เรื่องของซาตะนั้นเป็นคดีอื้อฉาวทางเพศที่มีสีสัน และพิสดารที่น่าสนใจมากในเวลานั้น เป็นเหตุทำให้สื่อมวลชนเริ่มขุดคุ้ยหาประวัติของเธอเพื่อเผยแพร่แก่สาธารณชนที่ต้องการทราบรายละเอียด ไม่ว่าจะเป็นประวัติครอบครัว หน้าทีการทำงาน ชีวิตส่วนตัวของซาตะแทบทุกอย่าง ส่วนภรรยาของคิจิโงะต้องอับอายขายหน้าเมื่อทราบข่าวสามีของเธอตาย (เธอแทบไม่รู้ด้วยซ้ำว่าสามีมีชู้) ที่ชั้นศาลซาตะได้พูดถึงความรู้สึกความรักของเธอที่มี

ต่อคิจิโงไว้ว่า “สิ่งที่ฉันเสียใจที่สุดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในครั้งนั้นคือฉันถูก (สังคม) เข้าใจผิดว่าเป็นคนประเภทโรคจิตที่เห็นกาม ไม่เคยมีผู้ชายในชีวิตของฉันคนไหนที่เหมือนกับอิชิตะ แน่แน่นอนว่าฉันเคยมีผู้ชายที่ฉันชอบ และมีบางคนที่ฉันหลับนอนด้วยโดยไม่คิดเงิน แต่ไม่มีใครเลยที่ทำให้ฉันรู้สึกแบบเดียวกับที่ฉันเป็นกับเขา”

การพิจารณาคดีในชั้นศาลเป็นไปอย่างรวดเร็ว เพราะซาจะยอมรับทุกข้อกล่าวหา ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเธอหวังว่าศาลจะตัดสินโทษประหารแก่เธอ เพื่อที่เธอจะได้อยู่กับคิจิโง ส่วนทนายของเธอก็ใช้ข้ออ้างลูกความของตนเป็นบ้ำเพื่อให้ศาลลดหย่อนโทษ

นี่คือเรื่องราวเกี่ยวกับความรักทั้งหมดของผู้หญิงคนหนึ่งที่ยพยายามค้นหาและยึดมั่นในความรัก จากการตีความแสดงถึงภาพลักษณ์ซาจะเป็นผู้หญิงที่แสดงออกถึงความปรารถนาทางเพศในช่วงเวลาที่ผู้หญิงถูกกดขี่จากสังคม จอร์นสันพยายามที่จะสื่อว่าเรื่องราวของเธอเป็นเรื่องพื้นฐานของผู้หญิงที่แสดงออกถึงการเรียกร้องความต้องการของตน ในสังคมญี่ปุ่นที่มีข้อจำกัดการแสดงออกเรื่องเพศวิถี (Sexuality)* เมื่อพิจารณาถึงความเป็นเพศหญิงและชายถือได้ว่าซาจะเป็นตัวแทนทางประวัติศาสตร์ที่แสดงออกเรื่องเพศในสังคมที่มีชายเป็นใหญ่ของญี่ปุ่นได้ดี

ภาพยนตร์เรื่อง *A woman called Sada Abe* และ *In the realm of the senses*

ภาพยนตร์ที่สร้างจากชีวิตซาจะ อาเบะมีทั้งหมด 5 เรื่อง *A Woman Called Sada Abe* (1975) ของผู้กำกับโนโบรุ ทานากะ ,*In the Realm of the Senses* (1976) ผลงานของนางิสะ โอชิม่า ,*Sada* (1998) ผลงานของโนบุฮิโกะ โอบายาชิ ,*Heiseiban Abe Sada:Anta ga Hoshii* (1999) ผลงานของซาชิ ฮามาโนะ และ *Abe Sada Saigo no Nanakakan* (2011) ผลงานของ เคียวโกะ อิโงเมะ วิจัยนี้เลือกนำเสนอการวิเคราะห์ภาพซาจะ อาเบะที่ปรากฏในภาพยนตร์เพียง 2 เรื่องเท่านั้นคือ *A woman called Sada Abe* และ *In the realm of the senses*

* เพศวิถี (sexuality) หมายถึง วิธีชีวิตทางเพศที่ถูกหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ และกามกิจ ซึ่งเป็นระบบความคิดและพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคม สัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในหลากหลายแง่มุม

เกี่ยวกับภาพยนตร์ A woman called Sada Abe

ภาพยนตร์เป็นผลงานของผู้กำกับชาวญี่ปุ่น โนบุระ ทานากะ รูปแบบภาพยนตร์ของเขา มักจะเน้นเรื่องความสัมพันธ์ชายและหญิง ที่ฉาบฉวยแต่ไม่ถึงกับโป๊ จนเขาได้ชื่อว่าเป็นผู้กำกับที่ดังคนหนึ่งในแนวภาพยนตร์ Pink film * (<http://www.ryt9.com/s/tpd/1259317:2554>) ภาพยนตร์เรื่องนี้ นับเป็นงานศิลปะรักร่วมเพศชิ้นหนึ่งที่สามารถนำเสนอจากการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่เปิดเผยได้อย่างสวยงาม ไม่เหมือนภาพยนตร์ Pink film ทั่วไปที่มักจะถ่ายทำในฉากที่จำกัด หรือแคในสตูดิโอเท่านั้น

A woman called Sada Abe นำแสดงโดย จุนโกะ มียาซึตะ และ ฮิเดะอะกิ เอะซุมิ สร้างขึ้นจากเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ.1936 ของผู้หญิงที่ชื่อว่าซาเดะ อาเบะ เธอได้ฆ่าคนรักของเธอ และตัดอวัยวะเพศเพื่อเก็บไว้กับตัว บรรยายภาพยนตร์เป็นเหล่าทหารที่กำลังไปรบในสงคราม ทั้งคู่ไม่ได้สนใจการรายงานข่าวการรบหรือเหตุการณ์บ้านเมืองอะไร เพียงแต่ใช้ชีวิตสองคน และร่วมเพศกันในห้องพัก ภาพยนตร์เรื่องนี้มุ่งเสนอความรักของทั้งสองส่วนใหญ่ และเล่าถึงชีวิตประวัติซาเดะ อาเบะตั้งแต่ในวัยเด็ก

เรื่องย่อ

ชีวิตวัยเด็กของซาเดะ อาเบะ เธอถูกเพื่อนนักเรียนข่มขืนตอนอายุ 15 ปี หลังจากนั้นไม่กี่ปีพ่อของเธอเลยขายเธอให้เป็นเกอิชาด้วยเหตุผลที่ว่าเธอขี้เกียจ ช่วงที่ซาเดะออกมาจากครอบครัวเธอได้ทำหลายอย่าง เช่น เด็กเสิร์ฟ ภรรยาขาย แม่แต่ขายบริการทางเพศ และได้อาศัยมาหลายจังหวัด เช่น โตเกียว โยฮามา โอซาก้า นาโกย่า และเคยใช้ชื่อหลายชื่อ เช่น มียาโกะ ฮารุโกะ ชิซูกะ ซาดาโกะ และอื่นๆ

จนกระทั่งอายุ 31 ปี เธอได้งานเป็นสาวใช้ที่ร้านคาโยะ ของคิจิ และได้ตกหลุมรักเขา ทั้งคู่ออกจากร้านมาใช้ชีวิตร่วมกันจากโรงแรมหนึ่งไปสู่โรงแรมหนึ่ง ชีวิตทั้งคู่มีความสุขร่วมกันไปวันๆ เงินที่ทั้งจ้างเกอิชา คืมสาเก ย้ายโรงแรม ทำให้นับวันเงินเริ่มเหลือน้อย ซาเดะจึงตัดสินใจ

* Pink film เป็นรูปแบบหนึ่งหนังของญี่ปุ่น เป็นหนังโป๊ แบบ soft core เกิดขึ้นครั้งแรกในต้นๆทศวรรษ 1960 และมีชีวิตอยู่ระหว่าง กลาง 1960 - กลาง 1980 หนัง Pink film โดยมาก จะถูกผลิตโดยสตูดิโอ ที่มีขนาดเล็ก และเป็นพวกสังกัดอิสระ

ออกไปหาเงินโดยการขายบริการทางเพศให้แก่สมาชิกสภาท่านหนึ่ง

มีบางครั้งที่ซาจะเกิดหึงหวงคิจิ ถึงขั้นถือมีดออกขู่ว่าจะฆ่า และตัดอวัยวะเพศของคิจิทิ้งเสีย ทั้งคู่มีเพศสัมพันธ์กันอย่างวิปริต และเปิดเผยสู่สายตาเกอิชาในโรงแรม พักหลังการมีเพศสัมพันธ์ของทั้งคู่ยิ่งวิปริตยิ่งขึ้น คือขณะที่มีเพศสัมพันธ์ซาจะบีบคอคิจิ บ้างก็ใช้สายสะพายโอบิรัดคอ จนคอของคิจิเป็นรอยเชือกโอบิ ผลที่คือนี่ส่งผลให้คิจิเริ่มป่วย วันหนึ่ง คิจิเอ่ยปากอยากกลับบ้านไปหาภรรยา เนื่องจากเขากังวลว่าภรรยาจะเอะอะที่เขากลับมาอยู่ข้างนอกนานขนาดนี้ ซาจะได้ยินถึงกลับโกรธมากและทิ้งยาของคิจิทิ้งทั้งหมด

ขณะที่คิจิกำลังจะงีบหลับ คิจิบอกให้เธอรัดคออีกครั้ง เธอรัดคอจนกระทั่งคิจิเสียชีวิต จากนั้นก็ตัดอวัยวะเพศของคิจินำติดตัวไปด้วย เธอยังได้ใช้เล็อกเขียนบนร่างการคิจิว่า “ซาจะและคิจิเราสองคน” และหลบหนีทันที

หลังจากนั้นซาจะเดินทางไปที่อื่น เธอกลับไปขายบริการทางเพศ ช่วงที่เธอหลบหนีหนังสือพิมพ์หลายฉบับได้ลงข่าวการตายของคิจิ ไม่นานซาจะก็ถูกจับกุมที่โรงแรมแห่งหนึ่ง ในวันที่ 20 พฤษภาคมด้วยสีหน้าที่ยิ้มราวกลับไม่มีอะไรเกิดขึ้น

เกี่ยวกับภาพยนตร์ **In the realm of the senses**

ภาพยนตร์ของผู้กำกับ โอชิมา นากิสะ ภาพยนตร์เรื่องนี้มี 3 เวอร์ชัน โดยเวอร์ชันแรกใช้ชื่อว่า In the Realm of the Senses (ชื่อเรื่องภาษาฝรั่งเศสเดิม ว่า L'Empire des Sens) ได้นำมาจัดแสดงที่เมือง กานส์ ปี ค.ศ. 1976 ซึ่งเป็นภาพยนตร์แนวรุนแรง ที่เต็มไปด้วยภาพอวัยวะเพศและการมีเพศสัมพันธ์กันอย่างเปิดเผย ภาพยนตร์เวอร์ชันที่สอง ได้มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขอย่างหนัก ในด้านการเซนเซอร์ และการตัดภาพบางฉากของภาพยนตร์เรื่อง ซึ่งฉายในญี่ปุ่นอย่างล่าช้า ในปี ค.ศ. 1976 โดยใช้ชื่อเรื่องว่า Ai no korida แปลตามตัวอักษรได้ว่า มาทาดอร์ ความรัก และภาพยนตร์เวอร์ชันที่สาม คือ Ai no korida 2000 ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่ฉายครั้งแรกในประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี 2000 โดยไม่ได้ตัดฉากใดในภาพยนตร์เวอร์ชันแรกออก แต่มีการปกปิดฉากที่มีภาพอวัยวะเพศในภาพยนตร์ออกบางส่วน โดยเฉพาะอวัยวะเพศชาย

ในภาพยนตร์ฉบับเวอร์ชันแรกนั้น เต็มไปด้วยภาพของอวัยวะเพศ การสอดใส่ การมีเพศสัมพันธ์ และ การสำเร็จความใคร่ด้วยปาก ซึ่งจนถึงทุกวันนี้ยังไม่สามารถแพร่ภาพในญี่ปุ่นได้

เนื่องจากภาพยนตร์รุนแรงเช่นนี้เป็นสิ่งต้องห้ามในวงการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ญี่ปุ่น โอชิม่าจึงตัดสินใจสร้างภาพยนตร์แบบเดียวกันกับภาพยนตร์ฝรั่งเศส โดยใช้อุปกรณ์การถ่ายทำที่นำเข้ามาจากฝรั่งเศส และใช้ทีมงานและนักแสดงชาวญี่ปุ่นจำนวนไม่มากนัก และได้รับการพัฒนา คัดแปลงแก้ไข และแสดงรอบปฐมทัศน์ที่ฝรั่งเศส ก่อนที่จะนำกลับเข้ามาฉายในญี่ปุ่น เมื่อภาพยนตร์เรื่อง *In the Realm of the Senses* ถูกนำกลับเข้าญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่ศุลกากรยืนยันว่าหนึ่งในสามของภาพยนตร์ได้รับการแก้ไขแล้ว

ภาพยนตร์ที่นำมาศึกษาเป็นภาพยนตร์เวอร์ชันแรกของ โอชิม่า ที่เขาตั้งใจที่จะเปิดเผยจากการมีเพศสัมพันธ์เพื่อเสียดสีวงการเซ็นเซอร์ในญี่ปุ่นที่สร้างความแตกต่างที่สำคัญ ในการแสดงออกของเรื่องเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ความสำคัญกับร่างกายของผู้หญิงไม่ใช่ร่างกายของผู้ชาย

เรื่องย่อ

ซาตะเข้ามาทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟโรงน้ำชาแห่งหนึ่ง ชีวิตความเป็นอยู่ไม่ค่อยดีนักเธอโดนเพื่อนร่วมงานพุดจาคุกกว่าเธอเคยทำงานขายบริการ คำพุดคุกของเพื่อนร่วมงานทำให้เธอต้องทะเลาะ ตบตีกันกับเพื่อนร่วมงาน และเธอก็ได้พบกิจ หลังจากที่ได้ทักทายกัน ความสัมพันธ์ของกิจและซาตะก็เริ่มขึ้น บ่อยครั้งที่ทั้งคู่แอบไปมีสัมพันธ์ลับๆ ภายในร้าน หรือในบ้าน

วันหนึ่งซาตะกับกิจก็ออกจากโรงน้ำชามาอยู่โรงแรมด้วยกัน ทั้งคู่ทำพิธีแต่งงานเล็กๆ โดยมีเกชิซาในโรงแรมเข้าร่วมงานจำนวนหนึ่ง ซาตะบอกกิจว่า เธอเป็น hypersensitive ส่วนกิจนั้นก็ดูเหมือนจะเป็นผู้ชายที่ชอบมีเพศสัมพันธ์อยู่ตลอดเวลา ทั้งคู่ใช้ชีวิตสุรุษสุราย์ทั้งกิน ทั้งดื่ม และจ้างเกชิซามาร้องเพลงให้ฟังทุกวัน และเริ่มมีเพศสัมพันธ์แบบวิปริตเปิดเผยสู่สาธารณะบ่อยครั้งทำให้ผู้คนรอบข้างว่าเธอและกิจเป็นพวก กามวิตถาร

ซาตะเคยหยิบกรรไกรออกมาขู่กิจว่าจะตัดอวัยวะเพศของกิจ และจะนำติดตัวเก็บไว้ ก่อนที่ซาตะจะวางมีดลง ซาตะขอร้องให้กิจสัญญาว่าเธอจะไม่กลับไปหาภรรยา หากเขากลับไปเธอจะฆ่าและตัดอวัยวะเพศเขาเสีย

ต่อมากิจก็กลับไปหาภรรยา ซาตะแอบตามไปดูด้วย หลังจากที่กิจกลับมาหาซาตะที่โรงแรม ทั้งคู่ก็มีปากเสียงกัน เหมือนเริ่มเป็นฉนวนให้ซาตะแค้นที่เขาผิดสัญญา หลังจากนั้นเริ่มมีเพศสัมพันธ์ที่ซาดิส คือใช้ผ้าโอบิรัดคอ และลงมือบีบคอกจนกิจถึงแก่ความตาย

ผลการวิจัย

ภาพยนตร์เรื่อง *a woman called sada abe*

แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องหลักเป็นเรื่องราวความรัก และเมื่อพิจารณาการเปิดเรื่องแล้ว เรื่องนี้เป็นแก่นแบบมองโลกในแง่ร้ายเป็นการสะท้อนด้านมืดในตัวมนุษย์ คือตัวละครเอก อย่างซาอะเบะจะรักคิชิแค่ไหนแต่ความที่เธอไม่ยอมให้คิชิจะกลับไปหาภรรยาหลวง เธอจึงตัดสินใจฆ่าคิชิ

เรื่องนี้ไม่ซับซ้อนที่ผู้ชมสามารถเข้าใจแก่นเรื่องได้ชัดเจน ที่ผู้สร้างนำเสนอผ่านตัวละครหลักเพียงตัวเดียว ผู้สร้างต้องการจะสื่อถึงสังคมที่มีชายเป็นใหญ่ของญี่ปุ่น ที่ผู้หญิงอยู่ใต้อาณาของผู้ชาย

โครงเรื่อง (Plot)

A woman called Sada Abe เป็นเรื่องราวความรัก ความสัมพันธ์คู่สาวของซาอะเบะ อาเบะ กับชายคนรักที่มีจุดจบสู่การฆาตกรรม ภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าเรื่องชีวิตตัวเองอย่างซาอะเบะ อาเบะ เรื่องราวทั้งหมดในเรื่องเป็นเรื่องราวชีวิตของซาอะเบะกับคนรักส่วนใหญ่ จึงไม่มีพระเอก นางเอกหรือผู้ร้ายอย่างภาพยนตร์ทั่วไป ถ่ายทอดเรื่องราวความรักอย่างเรียบง่าย เน้นฉากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เปิดเผยหมด และเน้นหนักในตอนจบ คือบทสรุปของความรักทั้งสองนั้นก็คือ การฆ่าชายคนรัก

เริ่มเรื่องโดยเปิดเผยให้ผู้ชมทราบถึงจุดจบของเรื่องนั่นคือ ซาอะเบะเป็นผู้ต้องหาในคดีฆ่าคิชิ ซึ่งเป็นบทสรุปของภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำให้ผู้ชมไม่ต้องคาดเดาถึงบทสรุปของเรื่อง ลักษณะเช่นนี้เป็นรูปแบบโครงเรื่องแบบ Minimalism อีกทั้งความขัดแย้งของในตัวเองของตัวละครเอก อย่างซาอะเบะที่รักคิชิมากแต่ก็ต้องฆ่าคิชิอย่างเลือดเย็น แต่รูปแบบนี้ก็กลับไม่ใช่รูปแบบทั้งหมดของเรื่องราวจากเรื่องจะเห็นรูปแบบอีกประเภท อย่าง Classical Design ที่เด่นชัดเรื่องของเหตุการณ์ในเรื่องที่ดำเนินไปในช่วงเวลาต่อเนื่อง และเป็นเหตุการณ์ที่สอดคล้องไปจนถึงบทสรุปด้วยความสมเหตุสมผลของตัวละคร คือ ที่ซาอะเบะฆ่าคิชิก็เพราะเธอไม่ยอมให้ใครได้คิชิไป จากรูปแบบที่ผสมกันของ Plot เช่นนี้ มักเรียกรูปแบบโครงเรื่องว่า Multi Plot คือ การผสมกันของรูปแบบโครงเรื่อง

การกระทำของตัวละครทำให้เรื่องราวชัดเจน เหตุการณ์ในเรื่องเล่าจากเหตุการณ์ปัจจุบันแล้วย้อนไปเหตุการณ์ในอดีตของตัวละคร (Flash back) เพื่อเล่าเรื่องราวในวัยเด็กที่ส่งผลต่อ

ทัศนคติเรื่องความรักของซาตะ ซึ่งดูเหมือนว่าจะส่งผลกับการตัดสินใจมาชายคนรักของเธอในท้ายเรื่อง

ตัวละคร (Character)

1. ซาตะ อาเบะ ชีวิตเธอมีจุดต่างพร้อยตอนอายุ 15 เธอถูกเพื่อนนักเรียนข่มขืน พ่อแม่ของเธอเห็นความประพฤติเธอไม่ได้จึงตัดสินใจขายให้โรงน้ำชา เพื่อเป็นเกอิชาตั้งแต่เด็ก ซาตะเป็นคนที่มีความพยายาม ต่อสู้ดิ้นรนอย่างมาก ดังเห็นได้จากการที่เธอทำงานมาหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเด็กเสิร์ฟ เกอิชา หรือแม่แต่โสเภณี ก่อนที่จะมาทำงานในร้านคิจิ เมื่อเธอพบรักกับคิจิและเป็นภรรยาบ่อย เธอมอบความรักให้กับคิจิทุกอย่าง ใส่ใจดูแลตลอดเวลา ถึงแม้จะต้องออกไปขายบริการเพื่อนำเงินมาใช้จ่ายคิจิเธอก็เต็มใจทำ

บุคลิกของซาตะ อาเบะ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ เป็นบุคลิกของตัวละครทั่วไป ก็เป็นตัวละครที่มีบุคลิกกลม เธอมีทั้งข้อดีและข้อเสียในตัวเอง ข้อดีที่เห็นได้ชัดคือ เธอเป็นคนที่รักจริง ใส่ใจ ดูแลและคนรักตลอด ส่วนข้อเสียที่ปรากฏเธอมักไม่มีเหตุผล และมีอารมณ์ร้าย รุนแรง อย่างฉากที่ซาตะคิดว่าคิจิกลับไปหาภรรยาหลวงจึงถือมีดออกมาขู่ฆ่า การเปิดตัวละครหลักนั้น คิงคูดคนดูได้พอสมควร เพราะสร้างความสงสัยให้คนดูติดตามสาเหตุแห่งการกระทำ จากเริ่มเรื่องที่เปิดเผยความจริงว่าซาตะ เป็นฆาตกรในพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ ไม่ใช่ตัวละครหลักที่ทำความดี หรือมีบทสรุปท้ายเรื่องที่ดีอย่างภาพยนตร์ทั่วไปทำให้ตัวละครมีความน่าสนใจขึ้น สำหรับความต้องการของตัวละคร เรื่องนี้ปรากฏอย่างชัดเจน คือซาตะพยายามทำทุกทางเพื่อจะได้ใช้ชีวิตอยู่กับคนรักของเธอ แต่ด้วยความขัดแย้งภายในจิตใจของเธอเอง ทำให้เธอตัดสินใจฆ่าคิจิ

ภavnนำเสนอที่ปรากฏในภาพยนตร์นี้เธอเป็นผู้หญิงที่หมกมุ่นในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างมาก ซึ่งในหนังสือของจอร์สันจะเน้นไปเรื่องชีวิตความเป็นมาของเธอไม่ได้เจาะจงลักษณะและการกระทำของเธอกับคนรักอย่างละเอียด แต่ถึงระบุถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ใช้เชือกรัดคอคู่รักจนถึงแก่ความตายเช่นกัน และในหนังสือของจอร์สันยังกล่าวถึงเอกสารทางการแพทย์ว่าเธอมีจิตผิดปกติ จึงฆ่าคิจิไปแบบไม่ได้ตั้งใจ

2. คิจิ ชายคนรักของซาตะ เขามีภรรยาอยู่แล้วแต่ก็มีความสัมพันธ์ชู้สาวกับซาตะ บางครั้งก็จิดูเป็นผู้ชายที่เอาตัวเองเป็นที่ตั้งมักจะให้ซาตะทำตามที่เขาต้องการ แม้แต่การมีเพศสัมพันธ์ที่ซาตะ

ก็ต้องทำตามความต้องการของเขา แต่ที่เขาทำตามใจซาอะ นอกจากนั้นเขาเป็นผู้ชายที่เห็นแก่ตัว ให้ซาอะเป็นฝ่ายหาเงินเพียงคนเดียว

บทบาทของคิจิในภาพยนตร์ไม่เด่นนัก เป็นตัวละครที่ส่งผลต่อความต้องการ และการกระทำของตัวละครเอก ตัวละครนี้ใส่มาในเรื่องนี้เพื่อให้เรื่องเล่าประวัติซาอะ สมจริงขึ้น คิจิเป็นตัวละครที่มีบุคลิกกลม ขอดีของเขา คือรักซาอะ ดูแลใส่ใจ และทำตามคำขอร้องจากซาอะ ส่วนข้อเสียของเขาที่เป็นจุดสำคัญของเรื่องนั้นก็คือ ความเจ้าชู้ ความต้องการดันเรื่อง เขาเพียงต้องการจะอยู่กับซาอะจึงตัดสินใจออกมาอยู่โรงแรมด้วยกัน แต่เมื่อเขาเริ่มเป็นห่วงภรรยาหลวงที่อยู่บ้าน เขาบอกความต้องการต่อซาอะที่จะกลับบ้านไป ส่งผลให้ซาอะโกรธและเก็บความแค้นนี้ไว้ จนในที่สุดซาอะก็ตัดสินใจฆ่าเขา

จากหนังสือของจอร์นสัน คนรักของซาอะ อาเบะ ชื่อ คิจิโซ อิชิตะ ผู้สร้างไม่ได้สร้างชื่อตัวละครให้สมจริง เพราะอาจเสี่ยงต่อการหมิ่นประมาท และเป็นการให้เกียรติครอบครัวผู้ตาย ในภาพยนตร์ จึงเรียกชื่อเขาว่า คิจิ การเรียกชื่อตัวละครนี้ว่าคิจิเป็นไปได้สองกรณี คือ ตามธรรมเนียมของคนญี่ปุ่นแล้วคนที่ไม่สนิทมักจะเรียกชื่อด้วยนามสกุล (อิชิตะ) แต่คนที่สนิทกัน หรือคนในครอบครัวก็จะเรียกชื่อจริง (คิจิโซ) นอกจากนี้ยังสามารถเรียกชื่อย่อๆ กันได้ ในที่นี้คือ ซาอะเรียกเขาว่าคิจิ และอีกกรณีที่เป็นไปได้คือ ทางครอบครัวของคิจิโซไม่ต้องการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวตัว คิจิโซเท่าไร ดังเห็นได้จากหนังสือของจอร์นสันที่กล่าวถึงภรรยาคิจิโซว่า เธอทราบเรื่องของซาอะ และคิจิโซก็ตอนที่ คิจิโซได้เสียชีวิตแล้ว ด้วยความอับอาย

การดำเนินเรื่อง

องก์ที่ 1

ซาอะและคิจิ เดินทางเร่ร่อนจากโรงแรมหนึ่งไปสู่โรงแรมหนึ่ง ทั้งคู่ใช้ชีวิตอยู่แต่ในโรงแรมไปวันๆ จนซาอะต้องออกไปหาเงินโดยการขายบริการเพื่อนำเงินมาใช้ในชีวิตประจำวันกับคิจิ

เรื่องย่อย ซาอะได้ถือมีดออกมาขู่คิจิว่า หากคิจิไปหาภรรยาซาอะจะฆ่าคิจิและจะตัดอวัยวะเพศเสีย

บทวิเคราะห์

เนื้อเรื่ององค์หนึ่ง ซาตะและคิจิได้ออกมาอยู่ด้วยกัน ทั้งคู่ดูเหมือนสามีภรรยาทั่วไป แต่สิ่งที่ทำให้ทราบว่าซาตะเป็นภรรยาน้อย ก็มาจากที่ซาตะขู่ฆ่าคิจิหากว่าเขากลับไปหาภรรยาหลวง เนื้อเรื่องส่วนนี้เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง โดยส่วนนี้ผู้กำกับแทบจะไม่ได้เพิ่มเติมเรื่องราวที่ต่างไปจากหนังสือที่เล่าถึงชีวิตประวัติของซาตะ ส่วนนี้ทำให้เราทราบปัญหาหลักๆ คือ ซาตะกลัวว่าคิจิจะแอบกลับไปหาภรรยาหลวง และความต้องการของตัวละครหลัก ก็คือการที่จะรักษาความรักของเธอ และไม่ต้องทำให้คิจิกลับไปหาภรรยาหลวง ส่วนในเรื่องย่อยเสนอส่วนที่เป็นวิธีแก้ปัญหาและการได้มาซึ่งความต้องการของซาตะ เธอตัดสินใจที่จะขู่ฆ่าคิจิ แต่ในฉากนี้ไม่ได้ขู่ฆ่าจริงจึงเหมือนเป็นการหยอกล้อกันมากกว่า และดูเหมือนว่าคิจิก็ไม่ได้คิดว่าซาตะจะกล้าทำจริงๆ บรรยากาศองค์แรกเป็นช่วงสงคราม ชาวบ้านทั่วไปไปต่างต้นตัวกับสงคราม ซึ่งต่างกับซาตะที่ไม่ได้สนใจอะไร คงจะเห็นได้จากฉากที่ซาตะมองออกไปทางหน้าต่างพอเห็นเหล่าทหารก็ไม่ได้สนใจ แต่กลับมองหาคิจิเมื่อคิจิกลับมาทั้งคู่ก็มีเพศสัมพันธ์กัน โดยไม่ได้สนใจภายนอก ส่วนนี้เมื่อเทียบเวลาที่เกิดขึ้นจริงแล้ว เป็นช่วงประมาณ ค.ศ.1936 ซึ่งตรงกับช่วงสงครามจีน-ญี่ปุ่นครั้งที่ 2 (ค.ศ.1931-1945) แม้ภาพยนตร์เรื่องนี้จะสร้างขึ้น ปีค.ศ.1975 เป็นช่วงหลังสงคราม แต่ดูเหมือนว่าผู้กำกับต้องการจะสื่อความเบื้องหน้าสงครามในช่วงนั้น จึงเสนอเรื่องราวที่เน้นเรื่องเพศออกมา

องค์ที่ 2

การมีเพศสัมพันธ์ของทั้งคู่นับวันยิ่งรุนแรงขึ้น ซาตะใช้ผ้าโอบิ(ผ้าคาดเอวผู้หญิง) รัดคอคิจิ ขณะที่มิเพศสัมพันธ์ด้วย จนถึงขั้นคอคิจิเป็นรอยผ้าและคิจิก็ไม่สบายหนัก

เรื่องย่อย เป็นตอนที่คิจิป่วยอยู่ ได้บอกกับซาตะว่าอยากกลับบ้านไปหาครอบครัว ซาตะได้ฟังเช่นนั้นก็เสียใจมาก และพูดตอบกลับไปว่า เธออยู่ไม่ได้หากไม่มีคิจิ

บทวิเคราะห์

การดำเนินเรื่องส่วนนี้ถือเป็นจุดสำคัญของเรื่อง ผู้กำกับได้อ้างจากเหตุการณ์จริงจากเอกสารการสอบสวนของซาตะ ว่าเธอมักจะมีเพศสัมพันธ์กับคิจิโดยใช้ผ้าโอบิรัดคอไปด้วย แต่ส่วนนี้ดูเหมือนว่าผู้กำกับต้องการเน้นฉากการมีเพศสัมพันธ์บ่อยครั้ง จนทำให้ซาตะกลายเป็นสัญลักษณ์

เรื่องการมีเพศสัมพันธ์แบบวิปริตไป และภาพลักษณ์นี้ทำให้เวลาพูดถึงตัวชาตะแล้วบางคนก็จะบอกว่าเธอเป็นผู้หญิงที่ชอบเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ในความเป็นจริงนั้นหนังสือไม่ได้กล่าวถึงเรื่องราวการมีเพศสัมพันธ์ที่บ่อยขนาดนั้น แต่กล่าวถึงความวิปริตของเธอและคิอิที่ใส่ผ้าโอบิรัดคอ ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ เนื้อเรื่ององค์สองนี้สมจริงเพราะสามารถส่งผลกระทบต่อพัฒนาการในองค์สามได้ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องที่คิอิป่วยจากการถูกผ้าโอบิรัดคอและต้องการจะกลับบ้าน อีกทั้งคิอิรู้สึกละเอียดใจที่จากครอบครัวมานาน

จากปัญหาที่ระบุอย่างชัดเจนในองค์ที่หนึ่ง ได้เกิดขึ้นกับตัวละครหลัก อย่างชาตะอีกครั้ง คือ ความกลัวที่คิอิต้องการจะกลับไปหาภรรยา ส่งผลให้ความความต้องการของชาตะที่ไม่อยากให้คิอิกลับไปเริ่มรุนแรงขึ้น และบ่อยครั้งที่ทั้งสองทะเลาะกัน ส่วนด้านหนังสือของจอร์นสัน จากการสอบสวนก็ระบุไว้เช่นกันว่าชาตะเคยขู่ฆ่าคิอิจริงๆ

องค์ที่ 3

คิอิทนายบรรเทาอาการป่วยจากแผลเชือกโอบิที่ชาตะรัดคอ และตอนที่คิอิกำลังจะหลับ ชาตะใส่ผ้าโอบิรัดคอกิอิจนถึงความตาย จากนั้นตัดอวัยวะเพศของคิอิและเขียนบนตัวคิอิว่า “ชาตะคิอิ เท่านั้นตลอดไป”

บทวิเคราะห์

องค์ที่สามเป็นตอนคลี่คลายของเรื่อง ยังไม่ใช่จุดของเรื่องในภาพยนตร์เรื่องนี้จุดจบคือ เธอเดินทางไปที่อื่นพร้อมกับอวัยวะเพศของคิอิ และชาตะถูกจับกุมที่โรงแรมหนึ่งหนึ่งด้วยสีหน้าที่ไม่รู้สึกลัวตายแล้ว และยืม ผู้สร้างที่น่าประหลาดที่ถูกพูดถึง ก็รอยยิ้มบนใบหน้าขณะที่ถูกจับกุมมาใส่ในภาพยนตร์

ซาตะ อาเบะขณะถูกเจ้าหน้าที่จับกุมในภาพยนตร์ /

ที่มา : ภาพยนตร์เรื่อง *A woman called Sada Abe*

ซาตะ อาเบะ (ตัวจริง) ขณะถูกจับกุม

ที่มา : Juan Ignacio Blanco. *Sada Abe*. [ออนไลน์]. เข้าถึงวันที่ 30 มกราคม 2557 เข้าถึงได้จาก

<http://murderpedia.org/female.A/a/abe-sada-photos.htm>

ส่วนนี้เมื่อซาตะไม่ได้มาซึ่งความต้องการของเธอ ส่งผลให้ ซาตะตัดสินใจที่จะฆ่าคิจิ และในหนังสือของจอร์นสันยังกล่าวถึงหลังจากที่ทั้งคู่ ร่วมเพศโดยใช้เชือกโอบิรัดคอว่า คิจิทานกล่อมประสาทกว่า 30 เม็ด เพื่อบรรเทาความเจ็บปวด จนเริ่มหลับในและเอ่ยประโยคหนึ่งเชิงล้อเล่นว่า "เธอจะเอาเชือก(โอบิ)รัดคอฉันอีกครั้งตอนที่ฉันกำลังหลับใช่ไหม ถ้าเธอจะรัดคอฉันล่ะก็ อย่าหยุดล่ะ เพราะถ้าเธอหยุดล่ะก็ ฉันก็จะรู้สึกถึงความเจ็บปวดอีก" และซาตะก็ได้ฆ่าคิจิ แต่สาเหตุการฆาตกรรมไม่ชัดเจนว่าเป็นเจตนาของเธอเองเพราะได้ยื่นประโยคเชิงล้อเล่นของอิชิคะ คิจิไซ หรือเป็นเพราะจังหวะใช้เชือกรัดนานเกินไปจนทำให้เขาขาดใจตายแบบไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งซาตะได้บรรยายความรู้สึกหลังจากสังหารอิชิคะในภายหลังว่า "หลังจากที่ฉันได้ฆ่าอิชิคะ ฉันก็รู้สึกทุกอย่างมันช่างง่ายดาย รวกับว่าภาระหนักถูกยกออกจากไหล่ของฉัน และฉันก็รู้สึกปลอดโปร่ง"

ในภาพยนตร์หลังจากซาเคะฆ่าคิจิภาพย้อนกลับไปสมัยวัยเด็กของซาเคะ พื้นฐานของครอบครัว และความเป็นมาของเธอก่อนที่จะพบคิจิ เนื้อเรื่องในส่วนนี้ผู้กำกับนำเสนอได้อย่างดี ที่ไม่ผิดไปจากหนังสือของจอร์จสัน ตัวผู้กำกับย่อเรื่องราวทั้งหมดแล้วนำมาเสนอในเวลาเพียงแค่ประมาณ 3 นาทีได้อย่างเข้าใจและไม่บิดเบือนไปจากความจริงเลย

“พ่อแม่ของฉันทำที่นอนขาย สิ่งที่ผิดพลาดตอนฉันอายุสิบห้า ฉันถูกนักเรียนข่มขืน และฉันก็มาเป็นเกอิชาตอนอายุสิบแปด ฉันได้ทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟ เมียน้อย ขายตัว และฉันก็ทำงานทุกอย่าง และก็อยู่มาหลายที่แล้ว เช่น โตเกียว โยโกฮาม่า โอซาก้า นาโกย่าจนฉันอายุยี่สิบหก และตอนที่ฉันได้งานเป็นสาวใช้ที่ร้านของคิจิ ฉันก็อายุสามสิบเอ็ดแล้ว”

(ที่มา ภาพยนตร์ A woman called Sada Abe)

จากองค์ที่หนึ่ง ได้ปูเรื่องความต้องการและปัญหาที่เป็นเหตุผลเชื่อมโยงกับองค์ที่สอง จนไม่ต้องมีข้อสงสัยในการกระทำของตัวละครเอก แต่ในเนื้อเรื่ององค์ที่สาม ซาเคะแค่คิดว่าคิจิกลับไปหาภรรยา ถึงแม้คิจิบอกความต้องการของเขาว่าต้องการกลับไปหาภรรยาก็จริง แต่ในภาพยนตร์นั้นไม่ปรากฏเรื่องราว หรือภาพการกลับไปหาภรรยาของคิจิเลย ซึ่งทำให้ดูเหมือนเหตุผลการฆ่าคิจิมาจากความนึกคิดของตัวละครเอกเท่านั้น และดูไม่สมเหตุสมผลที่ซาเคะตัดสินใจฆ่าคิจิ ภาพนำเสนอตอนนี้ที่ทำให้ซาเคะดูเป็นผู้หญิงที่มีความผิดปกติทางจิตมากกว่าการทำไปเพราะความสับสนในความรัก ซึ่งเรื่องราวในหนังสือได้ระบุถึงสาเหตุการฆ่าที่ซาเคะสารภาพนั่นคือ คิจิกลับไปหาภรรยาจริงๆ และเธอทนไม่ได้ที่จะให้ผู้หญิงอื่นอยู่กับคิจิ ส่วนเอกสารทางการแพทย์ระบุว่าเธอมีความผิดปกติทางจิต ซึ่งต่างจากคำให้การในชั้นศาลของซาเคะที่ว่า “สิ่งที่ฉันเสียใจที่สุดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในครั้งนั้นคือฉันถูก (สังคม) เข้าใจผิดว่าเป็นคนประเภท โรคจิตหินกาม”

ภาพยนตร์เรื่อง **In the realm of the senses**

แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์ in the realm of the senses ผู้สร้างมีจุดประสงค์วิพากษ์บัคคิงสงคราม และแนวคิดชายเป็นใหญ่สังคมนิปปุ่นในช่วงหลังสงครามจีน-ญี่ปุ่น(ค.ศ.1934 - 1945) หากพิจารณาจากการปิดเรื่อง

แก่นเรื่องหลักๆ เรื่องนี้เป็นแก่นเรื่องแบบมองโลกในแง่ร้าย เป็นการปิดเรื่องด้วยจุดจบของความรักตัวละครหลักอย่างซาตะ ที่เธอตัดสินใจฆ่าคนรักเพราะไม่อยากให้เขาไปหาภรรยา

และเมื่อพิจารณาแก่นเรื่องตามเนื้อหาแล้ว เรื่องนี้เป็นแก่นเรื่องที่สอดแทรกการวิพากษ์สังคม เสียดสีสังคมญี่ปุ่นในช่วงสงครามจีน-ญี่ปุ่น ที่ผู้คนคลั่งความเป็นชาติ มีแต่การฆ่ากัน ผู้สร้างจึงเสนอฉากลามกที่เข้าขั้นวิปริตให้ตัวละครหมกมุ่นอยู่กับกามรมณ์ เพื่อตัดขาดการรับรู้ความเป็นไปต่อโลกรอบข้าง

โครงเรื่อง (Plot)

In the realm of the senses เป็นเรื่องราวความรักของสาวเสิร์ฟ “ซาตะ อาเบะ” และนายจ้าง “คิจิ” เป็นรูปแบบ Classic Design โครงเรื่องแบบง่ายๆ ที่พบทั่วไปในภาพยนตร์ มีลักษณะการเล่าเรื่อง และดำเนินเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ไปที่ละขั้น ทีละตอน ผู้ชมสามารถรับรู้และเข้าใจว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อนและหลัง ซึ่งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือการกระทำของตัวละครนั้นสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลที่ภาพยนตร์นำเสนอ

เรื่องราวทั้งหมดดำเนินผ่านตัวละครหลัก อย่างซาตะเพียงตัวเดียว ทำให้ผู้ชมมุ่งเน้นสนใจสถานการณ์ หรือการตัดสินใจ และจุดมุ่งหมายจากตัวละครตัวนี้เท่านั้น เรื่องราวที่ดำเนินไปเรื่อยๆ แต่ชีวิตของตัวละครก็ไม่ได้มีชีวิตเรื่อยเปื่อย มีลักษณะต่อสู้ดิ้นรน ไม่ยอมให้ชีวิตจ้านต่อโชคชะตา คือตัวละครพยายามทำทุกอย่างที่จะทำให้ได้อยู่กับคนรักถึงแม้จะลำบาก ยอมออกห่างคนรักเพื่อหาเงิน เรื่องที่ดำเนินไปอย่างเรียบง่าย แต่ก็มาเน้นหนักช่วงบทสรุปของเรื่องที่ไม่ได้เปิดเผยตอนจบแต่แรก แต่ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ก็เมื่อมาถึงจุด Climax ตอนท้ายเรื่อง

ตัวละคร (Character)

1.ซาตะ อาเบะ เธอมีปมในใจคือ เธอเป็นโสเภณีมาก่อน เธอปิดบังทุกคน แต่เมื่อทุกคนทราบว่าเธอเคยทำงานอะไรมา ก็ชอบพูดจาตลกเธอจนกระทั่งเธอโมโห และทะเลาะกับผู้อื่น ซาตะเป็นผู้หญิงที่มีความพยายาม เธอยอมทำทุกอย่างเพื่อที่จะได้อยู่กับคิจิอย่างสุขสบาย ถึงขั้นยอมขายบริการเพื่อนำเงินมาใช้จ่ายตอนที่ย้ายออกมาอยู่โรงแรมกับคิจิ

บุคลิกซาอะ อาเบะที่ปรากฏในภาพยนตร์ เป็นตัวละครที่มีบุคลิกกลม ข้อดีของเธอคือรักจริง มั่นคง แต่ข้อเสียคือ เป็นคนที่อารมณ์ร้อน ดังจะเห็นได้จากฉากที่ซาอะทะเลาะกับเพื่อนร่วมงานเพราะถูกเพื่อนร่วมงานพุดจาคุถูกว่าเคยเป็นโสเภณี หรือฉากที่ซาอะโกรธคิจิเพียงเพราะคิดว่าคิจิกลับไปหาภรรยา ซาอะเป็นตัวละครที่มีความลึกซึ้ง เข้าใจการกระทำของเธออยากตั้งแต่ต้น เรื่องที่แสดงว่ารักคิจิ ยอมทำทุกอย่างได้ แต่บทสรุปของเรื่องกลับฆ่าคิจิได้อย่างเลือดเย็น

ภavnนำเสนอของซาอะ ที่ปรากฏในภาพยนตร์นี้ เป็นผู้หญิงที่หมกมุ่นในกามรมณ์ ตัดขาดจากโลกภายนอก เนื่องจากผู้สร้างต้องการนำเสนอสิ่งลามก เพื่อวิพากษ์วิจารณ์สังคมว่า อะไรกันแน่คือสิ่งที่ “ลามก” ระหว่างความคลั่งไคล้ในการทำสงคราม กับความรู้หลงในกามรมณ์ แต่เธอก็เป็นผู้หญิงที่กล้าฉีกกฎดั้งเดิมแบบญี่ปุ่น ดังเห็นได้จากการที่ซาอะออกไปทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงคิจิ ซาอะเริ่มเป็นฝ่ายเสนอความต้องการของตัวเองขณะที่มีเพศสัมพันธ์และให้คิจิทำตามที่ตัวเองต้องการ

2.คิจิ บุคลิกของตัวละครตัวนี้ไม่ได้ต่างจาก ตัวละครคิจิในภาพยนตร์ A woman called Sada Abe เขาเป็นเพื่อนตัวละครที่ถูกใส่เข้ามาเพื่อให้เรื่องดำเนินไปเท่านั้น ไม่ได้ใช่ตัวละครหลัก คิจิ เป็นตัวแทนของผู้ชายที่อยู่ในแนวคิดชายเป็นใหญ่ ที่มีภรรยาบ่อย และในภาพยนตร์ตอนแรกเขามักจะให้ซาอะทำตามความต้องการของเขา แต่พอช่วงท้ายเรื่องเขาก็กลับยอมทำตามความต้องการของซาอะ เหมือนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้หญิง

การดำเนินเรื่อง

องก์ที่ 1

ซาอะทำงานเป็นเด็กฝึกหัดอยู่ร้านน้ำชาแห่งหนึ่ง เธอมักถูกเพื่อนร่วมงานพุดจาคุถูกว่าเคยขายบริการทางเพศมาก่อน จึงทำให้มีปัญหาและทะเลาะกันกับเพื่อนร่วมงาน ขณะที่มีการเสียดกับเพื่อนร่วมงาน นายผู้ชายของร้านเข้ามาห้าม และนั่นก็เป็นครั้งแรกที่ซาอะได้พบกับคิจิ

เรื่องย่อ คิจิเริ่มเข้าหาซาอะ และซาอะก็สนใจคิจิด้วยเช่นกัน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงพัฒนามาเป็นความสัมพันธ์เชิงชู้สาว และบ่อยครั้งที่ทั้งคู่มีความสัมพันธ์ลับๆ ด้วยกัน

บทวิเคราะห์

เปิดเรื่องด้วยสภาพความเป็นอยู่ของตัวละครเอกอย่าง ซาอะ อาเบะ มีชีวิตความเป็นอยู่ในร้านน้ำชาแห่งหนึ่ง ชีวิตความเป็นอยู่ของเธอไม่สู้ดีนัก ห้องที่เธออาศัยเป็นห้องโถงที่มีเด็กเสิร์ฟอีกหลายคนอาศัยอยู่ด้วย เนื้อเรื่ององค์ที่หนึ่งเริ่มด้วยบทสนทนาของซาอะ กับชายแก่คนหนึ่งทีหนีสสงครามมา ชายแก่ขอซื้อบริการทางเพศจากซาอะ ซาอะปฏิเสธไปว่าเลิกขายแล้ว แต่ก็ช่วยชายชราสำเร็จความใคร่จึงทำให้ผู้ชมทราบซาอะขายบริการทางเพศมาก่อน ในฉากนี้ก่อนที่ชายชราจะพบกับซาอะ เขาอนหมดสติอยู่แถวๆ ร้านที่ซาอะทำงานอยู่ มีเด็กๆ กลุ่มหนึ่งใช้ธงชาติ เขี่ยตัว และรวมถึงอวัยวะเพศด้วย ในฉากนี้ผู้สร้างต้องการจะเสียดสีความเป็นชาตินิยมของญี่ปุ่นในช่วงที่มีแต่ผู้คนบ้าคลั่งสงคราม ในสมัยสงครามจีน - ญี่ปุ่น ผู้สร้างจึงนำเสนอภาพชายชราที่หนีมาจากสงคราม และสร้างเรื่องเพศเป็นพื้นที่ปลดปล่อยความบ้าคลั่งสงคราม แสดงให้เห็นว่าเรื่องเพศที่หมกมุ่น ก็ยังดีกว่าการฆ่ากัน

ปมในใจซาอะที่เคยขายบริการทางเพศมาก่อน เธอไม่ต้องการให้ใครทราบ แต่พอเพื่อนร่วมงานเธอทราบและมักจะพูดจาดูถูกเธอ ในส่วนนี้ผู้เขียนสร้างเรื่องราวจริงจากชีวิตซาอะ อย่างในหนังสือของจอร์นสันที่กล่าวว่า “ซาอะไม่ได้รับใบอนุญาตในการขายบริการ และเป็นเกอิชาระดับล่าง เธอไม่สามารถทำตามฝันของเธอที่จะเป็นเกอิชาที่มีชื่อเสียงได้” ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้เธอและเพื่อนร่วมงานทะเลาะกันบ่อย ฉากนี้เป็นครั้งแรกที่ซาอะได้พบคิจิ เขาเป็นเจ้าของร้านคาโยะที่ซาอะทำงานอยู่ ส่วนนี้เช่นกันที่ผู้สร้างยังคงไว้จากเรื่องจริง แต่จะมีบางส่วนที่เพิ่มเข้ามา เป็นส่วนเล็กๆ ที่ไม่ได้ทำให้โครงเรื่องเปลี่ยนไปตามวัตถุประสงค์ เช่น ฉากการทะเลาะกันของเพื่อนร่วมงาน หรือฉากที่ดอกย้าเรื่องเพศ อย่างฉากเพื่อนร่วมงานผู้หญิงที่มักจะรวนรามเธอ ที่ใส่มาเพื่อความบันเทิง

องค์ที่ 2

ซาอะสิ้นใจขอนายผู้หญิงลาออก และออกมาอยู่ข้างนอกกับคิจิโดยทั้งคู่เช่าโรงแรมอยู่ มีเพศสัมพันธ์กันตลอดเวลา และเปิดเผยอย่างไม่อายสายตาคนรอบข้าง

เรื่องย่อย ซาอะมุคิจิว่าถ้าหากกลับไปหาภรรยา เธอจะฆ่าคิจิเสียเพราะไม่ต้องการให้ใครได้คิจิไป

บทวิเคราะห์

ส่วนนี้เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ของซาตะ และคิจิ หลังจากที่ทั้งสองเจอกัน ก็เริ่มพัฒนาความสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว บางครั้งทั้งคู่อยู่ด้วยกันภรรยาก็เห็น เกอิชาในร้านก็ทราบว่าทั้งคู่แอบมีความสัมพันธ์ลับๆ ด้วยกัน แต่ดูเหมือนว่าภรรยามีท่าทีจะรู้เรื่องนี้แต่เธอก็ไม่ได้พูดหรือว่าทั้งคู่ ในหนังสือของจอร์นสันกล่าวถึงภรรยาคิจิว่า เธอไม่ทราบความสัมพันธ์ของคิจิ และซาตะเลย มาถึงตอนที่คิจิได้เสียชีวิตไปแล้ว และเธารู้สึกอับอายมากที่คนพูดถึงคิจิเช่นนี้ จากการที่ทั้งคู่มีอะไรกันบ่อยครั้ง ในช่วงนี้รูปแบบความสัมพันธ์เริ่มกลายเป็น “ความรักความหลงซึ่งกันและกัน” ทั้งคู่จึงตัดสินใจที่จะออกไปอยู่ข้างนอกเพราะซาตะทนไม่ได้หากยังเห็นคิจิอยู่กับภรรยา คิจิที่กำลังหลุมหลุมซาตะก็ตัดสินใจมาเช่าโรงแรมอยู่กับซาตะ ทั้งคู่ใช้ชีวิตอยู่โรงแรมต่างๆ เพื่อนร่วมเพศกันทั้งวันทั้งคืน บ้างก็เปิดเผยสู่สาธารณชนจนคนรอบข้างว่าซาตะและคิจิเป็นพวก กามวิปริต ส่วนนี้ผู้สร้างอ้างถึงชีวประวัติซาตะชัดเจน ในหนังสือของจอร์นสันก็กล่าวถึงความวิปริตของทั้งคู่ และความเห็นของคนรอบข้างที่เห็นการกระทำของพวกเขา

รูปแบบความสัมพันธ์ของทั้งคู่ตั้งแต่ครั้งที่หนึ่ง ได้เปลี่ยนไป จากการที่ไม่ได้อยู่บ้านแล้ว คิจิจึงไม่มีเงินใช้เหมือนเมื่อก่อนแล้ว การอยู่ในห้องเช่า หรือจ้างเกอิชาก็ต้องใช้เงิน ซาตะจึงต้องเป็นคนหาเงิน โดยการขายบริการทางเพศ สถานภาพเริ่มกลับกันเมื่อฝ่ายหญิงกลายเป็นผู้หาเงิน แล้วฝ่ายชายกลายเป็นฝ่ายที่ถูกสั่งให้รออยู่ในห้องจนกว่า เธอจะกลับมา ต่างจากครั้งที่หนึ่ง ที่คิจิเป็นผู้คุมเกม เขามักจะเป็นผู้เริ่มก่อน อยากมีเพศสัมพันธ์ซาตะก็มีทุกที่ หรือแม้แต่เปิดกระโปรง จับหน้าอกเขาก็เป็นผู้กระทำ อีกทั้งเขามักจะให้ซาตะทำตามความต้องการของเขาที่แสดงถึงความกตัญญูต่อซาตะ รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศชาย และหญิง ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า สังคมญี่ปุ่นนั้น ผู้หญิงมีสถานะไม่เท่าเทียมผู้ชาย แต่ในองก์สองนี้ความสัมพันธ์มันก็ค่อยๆ เปลี่ยนไปกลายเป็น ซาตะที่กดขี่คิจิ ดูเหมือนซาตะได้กลายเป็นผู้ชายไปแล้ว ส่วนคิจิก็กลายเป็นผู้หญิงผู้ยอมไปซะทุกอย่าง ในช่วงแรกดูเหมือนคิจิจะพยายามขัดขืน ด้วยการไประบายออกกับคนอื่น อย่างฉากที่คิจิไปข่มขืนคนเสิร์ฟสาเกต่อน้ำซาตะ แต่สุดท้ายก็ต้องยอมกลับมาทำตามซาตะอย่างเดิม ซึ่งจะเห็นความอึดอัดนี้ที่คิจิจะต้องแบกรับไว้อย่างตลอดในช่วงท้ายๆ ของเรื่อง ความเป็น “วีรสตรี” ของซาตะจึงน่าจะมาจากความสะใจของฝ่ายหญิงในญี่ปุ่นที่อึดอัดจากการถูกกดขี่มาตลอด ซาตะผู้ทำลายระบบชายเป็น

ใหญ่จึงถูกยกย่อง โดยเฉพาะในยุคนี้ที่ญี่ปุ่นกำลังเป็นยุคบ้าทหาร บ้าชาติ ผู้หญิงยิ่งโดนกดขี่ เพราะชาติต้องการชายชาติทหาร

ในองก์ที่สอง ผู้สร้างจึงนำเค้าโครงจริงมาเสนอ แต่จะผัดแพกไปเล็กน้อยในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ของทั้งคู่ ในเรื่องนี้ผู้สร้างต้องการนำเสนอรูปแบบเพศสัมพันธ์ที่เปิดเผย ไม่มีการเซ็นเซอร์หรือปิดบังทั้งชาย และหญิง ซึ่งดูเหมือนว่าเป็นนำเสนอสิ่งที่ลามกอย่างสุดๆ เพื่อเป็นพื้นที่ปลดปล่อยความบ้าคลั่งสงคราม อย่างตอนที่คิจิไปตัดผมเขาเดินเดินลงถนนใกล้กลับโรงแรมสวนทางกับกลุ่มชาวบ้านที่ตื่นตัวมาให้กำลังใจเหล่าทหารที่กำลังจะไปทำสงคราม คิจิเดินผ่านอย่างไม่สนใจอะไรและกลับมาที่โรงแรมร่วมเพศกับซาดะอย่างพิสดาร แนวคิดเรื่อง ความรัก/เพศสัมพันธ์ (sex) เป็นการเชื่อมต่อถึงการปลดปล่อยอิสรภาพท่ามกลางสังคมที่ถูกจำกัดเสรีและการแก่งแย่งชิงดีกันตลอดเวลา และแนวคิดนี้เป็นวิสัยทัศน์ทางการเมืองผ่านการต่อต้านคัดค้าน ระหว่างสาธารณะ/ส่วนตัว, ระบบรวมศูนย์/แต่ละบุคคล, ระบบเผด็จการทหาร/อิสระภาพ กองกำลังทหารที่เสนอในภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นจุดเริ่มต้นทั้งหมดของสงครามระหว่างญี่ปุ่นกับจีน และนำเสนอบางส่วนของยุคมืด ที่ในปัจจุบันเรียกว่า การต่อต้านชาตินิยม

องก์ที่ 3

ซาดะเสียใจที่คิจิกลับไปหาภรรยา จึงตัดสินใจใช้ฝ้ายรัดคอจนคิจิถึงแก่ความตาย จากนั้นซาดะก็ตัดอวัยวะเพศของคิจิและใช้เลือดเขียนบนตัวคิจิ

บทวิเคราะห์

ความเชื่อมโยงตั้งแต่องก์ที่หนึ่ง และสอง ส่งผลถึงเรื่องราวในองก์สามได้อย่างสมเหตุสมผล องก์ที่สามนี้ เป็นจุดที่ตัวละครต้องคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งการตัดสินใจของซาดะก็คือการฆ่าคิจิเสีย หลังจากที่ทั้งคู่ทะเลาะกัน ก็มีเพศสัมพันธ์กันต่อ ในจากนี้ผู้สร้างตั้งใจเปิดเผยทุกอย่าง โดยไม่ปิดบังอวัยวะเพศทั้งชายและหญิง เป็นฉากที่ถูกพูดถึงอย่างมากเพราะ ผู้สร้างได้สื่อความลามก วิปริตแบบสุดๆ เมื่อซาดะกลายเป็นคนคุมเกม ความวิปริตก็เกิดขึ้น เริ่มมีเพศสัมพันธ์กันอย่างชาติสิ้นเรื่อๆ ให้คิบตี หยิก บีบคอ ไปด้วยในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อคิจิยอมให้ซาดะทำทุกอย่างแล้ว ซาดะก็ยังไม่พอใจ จนสุดท้าย ซาดะขอฆ่าคิจิ ดูเหมือนว่าคิจิจะปลงตกและสุดท้ายก็

ยอมให้ซาอะบิบคอตตัวเองจนตาย

ส่วนนี้เป็นเรื่องราวที่ปรากฏในหนังสือของจอร์นสันเช่นกัน บทสนทนาที่สำคัญที่ผู้สร้างไม่ได้บิดเบือนจากความจริงเลย ตอนที่กำลังจะหลบจากการกินยากล่อมประสาทหลายเม็ด ได้พูดกับซาอะว่า "เธอจะเอาเชือก(โอบิ)รัดคอฉันอีกครั้งตอนที่ฉันกำลังหลับไหม ถ้าเธอจะรัดคอฉันล่ะก็ อย่าหยุดล่ะ เพราะถ้าเธอหยุดล่ะก็ ฉันก็จะรู้สึกถึงความเจ็บปวดอีก" และเธอก็ฆ่ากิจิตาย ตัดอวัยวะเพศไปและใช้เลื่อยเขียนตัวว่า "ซาอะ กิจิ ตลอดไป" อีกทั้งการสอบปากคำซาอะ เธอบอกเจ้าหน้าที่ตำรวจลักษณะนี้เช่นกัน ผู้สร้างไม่ได้บิดเบือนคำพูดแต่จะใส่การกระทำโดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ที่รุนแรง ซาอะไม่ได้กล่าวถึงความวิปริตทางเพศของทั้งคู่ในการมีเพศสัมพันธ์ แต่สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงคำบอกเล่าจากเกอิชา หรือคนที่ใกล้ชิดตัวพวกเขา

ฉากสุดท้ายของเรื่องราวความรักของทั้งคู่จบลงด้วยการบรรยายที่อ้างมาจากประวัติของเธอจริง ๆ ซึ่งมีใจความดังนี้ "เธอนำอวัยวะเพศติดตัวไปด้วย หลังจากซาอะเร่รอนไปโตเกียวประมาณ 4 วันก็ถูกจับ ตอนที่ถูกจับหน้าตาซาอะดูมีความสุข และซาอะได้รับการเห็นใจและได้รับความนิยมน้อย่างแปลกๆ เรื่องนี้เกิดขึ้นในปี 1936"

เปรียบเทียบประเด็นความเหมือนและความต่างของภาพยนตร์ *a woman called sada abe*

และ *In the realm of the senses*

	A woman called Sada Abe	In the realm of the senses
เนื้อหาชีวิตประวัติซาอะ อาเบะ	นำเสนอชีวิตตั้งแต่วัยเด็กจนถึงการจับกุมซาอะ	นำเสนอตั้งแต่การพบกันของซาอะและกิจิจนถึงการฆาตกรรม
สงครามจีน – ญี่ปุ่น (ค.ศ.1934 - 1945)	วิจารณ์ความป่าเถื่อนสงคราม	วิจารณ์ความป่าเถื่อนสงคราม

ความเป็นชاذะ อาเบะ	กตจีผู้หญิง และถูกตีความว่า เป็นผู้หญิงที่ผิดปกติทางจิต	เชิดชูความเป็นหญิง ยกย่องการ กระทำว่าเป็นวีรสตรี
คิจิ	ลักษณะแบบสังคมชายเป็น ใหญ่ในสังคมญี่ปุ่น	ช่วงแรกลักษณะแบบสังคมชาย เป็นใหญ่ ท้ายเรื่องเปลี่ยน บทบาทเป็นฝ่ายถูกกระทำ

เนื้อหาทางด้านชีวประวัตินั้น ในภาพยนตร์เรื่อง A woman called Sada Abe นำเสนอประเด็นสำคัญอย่าง พื้นฐานครอบครัว และชีวิตวัยรุ่นที่เลวร้ายของเธอ การพบรัก และการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันของชاذะ คิจิ จนกระทั่งการฆาตกรรมและการจำคุก โดยภาพรวมเรื่องนี้เน้นเสนอชีวประวัติมากกว่าการร่วมเพศ ซึ่งต่างจากภาพยนตร์เรื่อง In the realm of the senses ที่เน้นเรื่องราวความรักของทั้งสอง และฉากร่วมเพศที่วิปริต รุนแรงมากกว่า

ภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง วิจารณ์สังคมญี่ปุ่นในช่วงสงครามจีน - ญี่ปุ่น (ค.ศ.1934 - 1945) ที่บ้าคั้งสงคราม และความเป็นชาตินิยม เห็นได้จากฉากภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง เมื่อตัวละครพบกับเหล่าทหารหรือเดินสวนทางกันจะมีที่ท่าไม่สนใจ แล้วฉากถัดมาก็จะเป็นการร่วมเพศของตัวละครอย่างวิปริต ผู้สร้างทั้งสอง ใช้พื้นที่การหมกมุ่นในกามรมณ์เป็นพื้นที่ปลดปล่อยจากการทำสงครามอย่างบ้าคั้งหรือเสรีภาพที่ถูกสังคมจำกัด และให้ตัวละครไม่สนใจความเป็นไปของสังคม แต่ในภาพยนตร์ In the realm of the senses จะมีฉากที่วิจารณ์สงครามจีน - ญี่ปุ่นมากกว่า เช่น เด็กๆ ใช้ธงชาติญี่ปุ่นแห้วอวัยวะเพศชายชราที่หนีสงครามมาในองก์ที่หนึ่ง อีกทั้งในฉากร่วมเพศก็มีความวิปริต และเปิดเผยอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย เพื่อวิจารณ์ระบบการเซ็นเซอร์ของญี่ปุ่น ที่กตจีเรื่องเพศของผู้หญิงโดยทั่วไปภาพยนตร์แนวนี้ส่วนมากมักจะปิดบังอวัยวะเพศชาย และเปิดเผยอวัยวะเพศหญิง ส่วนภาพยนตร์เรื่อง A woman called Sada Abe ก็ยังคงเปิดเผยอวัยวะเพศหญิง และปิดบังอวัยวะเพศชายเช่นกัน

ความเป็นชاذะ อาเบะในภาพยนตร์ 2 เรื่องนี้ที่ต่างกัน คือ ภาพยนตร์ A woman called Sada Abe ชاذะคือเป็นผู้หญิงที่มีจิตผิดปกติ เนื่องจากฆ่าคิจิ อย่างไม่มีเหตุผล จากเรื่องราวที่ปรากฏในภาพยนตร์เพียงแค่ชاذะคิดว่าคิจิกลับไปหาภรรยา จึงลงมือฆ่า และชاذะในเรื่องนี้ก็ถูกกตจีจากคิ

จิจ ต้องเป็นผู้ตามตลอด ไม่ว่าคิจจะขอให้เธอทำอะไร ร่วมเพศเวลาไหนเธอก็ต้องยอมเสียตลอด ส่วนภาพยนตร์ *In the realm of the senses* ในช่วงแรกของเรื่องซาตะก็เหมือนกับผู้หญิงทุกๆ ไปในสังคมญี่ปุ่นที่อยู่ภายใต้อำนาจผู้ชาย เธอเป็นฝ่ายถูกกระทำตลอด ดังจะเห็นได้จากฉากที่คิจติดกระโปรงซาตะ จับก้นหรือจับหน้าอกเวลาซาตะทำงานบ้าน หรืออยากมีเพศสัมพันธ์ตอนไหนซาตะก็ยอมเสียตลอด ส่วนท้ายเรื่องที่ถึงความเป็นวีรสตรีของผู้หญิงออกมาให้ผู้ชมได้ประทับใจ จากการที่ซาตะต้องยอมคิจตลอดเวลาเธอเริ่มมีความเป็นผู้นำ ฉีกธรรมเนียมเดิมๆ อย่างฉากที่ซาตะออกไปหาเงิน ก็สั่งให้คิจรออยู่ที่ห้องจนกว่าเธอจะกลับมา ซาตะเริ่มสั่งให้คิจทำตามความต้องการของเธอขณะที่มีเพศสัมพันธ์กันไม่ว่าจะเป็น การยก คบ หรือการใช้เชือกโอบรัดคอ แต่ภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้หามองแค่ภายนอก ไม่ได้สนใจประเด็นที่เป็นเหตุและผลของผู้สร้างก็อาจจะทำให้ผู้ชมมองซาตะว่าเป็นผู้หญิงที่ชอบมีเพศสัมพันธ์ หรือเป็นสัญลักษณ์เรื่องเพศสัมพันธ์แบบวิปริตได้

และลักษณะคิจในภาพยนตร์ของทั้ง 2 เรื่องก็ไม่ได้ต่างกันมากนักในช่วงแรก ทั้ง 2 เรื่องนำเสนอภาพผู้ชายที่มีอำนาจเหนือผู้หญิง ที่บังคับ หรือสั่งให้ผู้หญิงทำตามได้เสมอ ส่วนในท้ายเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง *A woman called Sada Abe* ก็ยังคงความเป็นผู้นำของคิจอยู่ แต่ภาพยนตร์ *In the realm of the senses* ได้เปลี่ยนบทบาทของคิจจากการที่เป็นผู้นำ ก็กลายเป็นผู้ตามหรือมีลักษณะเป็นผู้หญิง ที่คอยทำตามคำสั่งของซาตะ อีกประเด็นที่ผู้สร้างทั้งสองเรื่องนำเสนอคือ ชื่อของคิจ ตลอดทั้งเรื่องเราจะไม่มีทางรู้เลยว่าคิจ มีชื่อจริงๆว่า คิจิโซ อิชิตะ ซึ่งการเรียกชื่อนี้เป็นไปได้ 2 กรณี คือ การเรียกชื่อตามแบบธรรมเนียมคนญี่ปุ่น และการจงใจของผู้สร้างที่ไม่ต้องการเปิดเผยชื่อผู้ตาย

สรุปและอภิปรายผล

ภาพยนตร์เรื่อง *A woman called Sada Abe* สร้างขึ้นจากเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1936 ของผู้หญิงที่ชื่อว่าซาตะ อาเบ เธอได้ฆ่าคนรักของเธอและตัดอวัยวะเพศเพื่อเก็บไว้กับตัว บรรยายภาพยนตร์เป็นเล่าทหารที่กำลังไปรบในสงคราม ทั้งคู่ไม่ได้สนใจการรายงานข่าวการรบหรือเหตุการณ์บ้านเมืองอะไร เพียงแต่ใช้ชีวิตสองคน และร่วมเพศกันในห้องพัก ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้มุ่งเสนอความรักของทั้งสองสะส่วนเดียว แต่จะเล่าถึงชีวประวัติซาตะ อาเบตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงการจับกุม

ส่วนภาพยนตร์เรื่อง *In the realm of the senses* ได้สร้างจากเหตุการณ์จริงเช่นกัน แต่จะเน้นเรื่องความสัมพันธ์ของชาตะ และคิจิเสียชีวิตส่วนใหญ่ เป็นภาพยนตร์แนวรุนแรง ที่เต็มไปด้วยภาพอวัยวะเพศและการมีเพศสัมพันธ์กันอย่างเปิดเผย เนื่องจากผู้สร้างตั้งใจที่จะเสียดสีวงการเซ็นเซอร์ในญี่ปุ่นที่สร้างความแตกต่างที่สำคัญ ในการแสดงออกของเรื่องเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้มีความสำคัญกับร่างกายของผู้หญิงไม่ใช่ร่างกายของผู้ชาย

ภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องนี้ ต่างคงประเด็นหรือเหตุการณ์หลักๆ ของประวัติชาตะ อาเบะไว้อยู่ เช่น เธอเคยขายบริการ การเป็นภรรยาไม่ของคิจิ การขู่ฆ่าและตัดอวัยวะเพศ การใช้เชือกโอบีร่วมเพศ การตัดอวัยวะเพศหลังจากคิจิเสียชีวิตแล้ว เรื่องราวทั้งหมดนี้หากมองแค่ภายนอก ไม่ได้สนใจประเด็นที่เป็นเหตุและผลของผู้สร้างก็อาจจะทำให้ผู้ชมมองชาตะ ว่าเป็นผู้หญิงที่ชอบมีเพศสัมพันธ์หรือเป็นสัญลักษณ์เรื่องเพศสัมพันธ์แบบวิปริตได้ แต่เรื่องราวที่เพิ่มเติมเข้ามาอย่างการร่วมเพศแบบวิปริต ก็เพื่อให้เรื่องตอบ โจทย์กับประเด็นที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอ คือความเบื่อน่ายสงคราม และการหมกมุ่นในกามรมณ์ก็เป็นพื้นที่การปลดปล่อยความเบื่อน่ายนี้ได้ดีที่สุด อีกทั้งเรื่องการยกย่องเชิดชูฆาตกรอย่างชาตะ อาเบะ ให้เป็นวีรสตรี ในภาพยนตร์เรื่อง *In the realm of the senses* ก็เป็นอีกพื้นที่หนึ่งในการปลดปล่อยของผู้หญิงที่ถูกกดขี่ในสังคมชายเป็นใหญ่มาเป็นเวลานาน

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาไทย

- คนัย ไชยโยธา. **ประวัติศาสตร์นิพนธ์ 1**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , 2527.
- ธิดา ผลิตผลการพิมพ์. **เขียนบทหนัง ชัดคนดูให้อยู่หมัด(2) : แหกกฎ เขียนบททางเลือก**. กรุงเทพฯ : บริษัท ไบโอสโคป พลัส จำกัด , 2550.
- นรา [นามแฝง]. **Film Japan - ซามูไรตกดิน**. กรุงเทพฯ : Openbook, 2550.
- นันทอง ทองใบ. **คลิปปวิจารณ์ : รายการวิทยุโทรทัศน์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม , 2553.
- นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ. **คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตะวันออก , 2551.
- มณิส ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา และ ศศิพร หมั่นเจริญลาภ. **บทภาพยนตร์ : เขียนอย่างไรให้ทำเงิน**. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด , 2547.
- อดิศร ศักดิ์สูง. **ความคิดทางประวัติศาสตร์และวิธีวิทยาวิจัย**. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ, 2552.

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ต่างประเทศ

- William Johnston. **Geisha, Harlot, Strangler, Star: A Woman, Sex and Morality in Modern Japan**: New York : Columbia University Press, 1955

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ภาษาไทย

- อุกฤษ พรสัมพันธ์สุข. **In the Realm of the Senses** **หนังติดเรทที่อาจารย์ภาพยนตร์ชอบเปิดให้ร.**

ดู. [ออนไลน์]. เข้าถึงวันที่ 1 กันยายน 2556 เข้าถึงได้จาก

[http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=pongpongu&month=10-](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=pongpongu&month=10-2009&date=10&group=2&gblog=47)

[2009&date=10&group=2&gblog=47](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=pongpongu&month=10-2009&date=10&group=2&gblog=47)

Sada Abe ฉันรักผู้ชายคนนี้. [ออนไลน์]. เข้าถึงวันที่ 10 สิงหาคม 2556 เข้าถึงได้จาก

<http://writer.dek-d.com/cammy/story/viewlongc.php?id=676433&chapter=12>

Sada อาชญากรรมสร้างวีรสตรี.[ออนไลน์]. เข้าถึงวันที่ 19 สิงหาคม 2556 เข้าถึงได้จาก

http://www.naxzasoft.com/webpromote_5927640.html

ต่างประเทศ

Eiko Maruko. **In lieu of an abstract, here is a brief excerpt of the content:.** [ออนไลน์].

เข้าถึงวันที่ 2 มกราคม 2557 เข้าถึงได้จาก

<http://muse.jhu.edu/journals/sex/summary/v019/19.1.siniawer.html>

Hikari Hori. **Representing a Women's Story.** [ออนไลน์]. เข้าถึงวันที่ 19 สิงหาคม 2556 เข้าถึงได้

จาก http://www.sarai.net/publications/readers/05-bare-acts/05_hikari.pdf

Sada Abe. [ออนไลน์]. เข้าถึงวันที่ 10 สิงหาคม 2556 เข้าถึงได้จาก

http://en.wikipedia.org/wiki/Sada_Abe